بسم الله الرحمن الرحیم

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لنډو کیسو ټولګه

ګرمه ګلۍ

لیک

زړګی علیخېل

سباوون پښتو ادبي ټولنه کوټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب چارې د لیکوال په حق کې خوندي دي

کتاب	::	ګرمه ګلۍ
لیک	::	زړګی علیخېل
کمپوز	::	زړګی علیخېل
اي مېل	::	alikhailnajeeb@gmail.com
موبائل نمبر	::	03023823974
پوښتې	::	العکراش کمپیوټر ګرافکس
تعداد	::	500
له خوا	::	سباوون پښتو ادبي ټولنه کوټه
پبلشر	::	ګوارخ پبلي کېشن جناح روډ کوټه
چاپ کال	::	2019ع
بیه	::	150

د موندلو درک : السراج بک سینټر جناح سینټر جناح روډ کوټه

کتاب پلورنځی، ریګل پلازه دکان نمبر ۷ جناح روډ کوټه

ال جان پبلشرز شېراني مارکېټ عبدالستار روډ کوټه

تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه

اباسین کتابونه پلورنځی، مین قصبه کالوني سټاپ اورنګي ټاؤن، نزد قلندري هوټل کراچي

پښتو اکېډمی بک شاپ، پېښور یونیورسټۍ پېښور

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړون

زما د ټولو خواخوږو

یارانو

په نوم چې زما د غم او ښادۍ ملګري دي

زړکی علیخیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د

سعادت حسن منټو

وسپېڅلي روح ته

چې قلم ئې رښتیا او بربنډ لیکل

زړګی علیخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ

د زړګي عليخېل..... ماښام خټک 7

مينه او منه 16

(1) کرمه کلی 19

(2) وړوند 24

(3) دنده 28

(4) خط 38

(5) چمچه 49

(6) کمان 54

(7) لاحاصل بشر 56

(8) لوبته 62

(9) نخښه 72

(10) ويلن 75

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زرګۍ عليخېل د افسانو جنسي حسيات

جنس پخپله يوه لويه موضوع ده او بيا که په نړيواله کچه په عمومي توګه او په ادب کي په خصوصي توګه او بيا په ادب کي هم په افسانه کي خاص الخاص توګه يوه لويه موضوع په هر دور کي پاتي شوې ده. چونکې د دې موضوع د ژوند سره ډېر انتهائي نازک تعلق دی، ولي چي د دې موضوع په اړوند موږ په يو خاص ټولنيز نظام کي د استوګني له سببه خپل اصل هم لا د ريافت کولای شو او دغه رنګه د دې په وسيله د خپل ټولنيز تشخص د پېژندلو او پوهېدلو کومک هم تر لاسه کېدی شي، خو د ټولو نه اول دا خبره ضروري ګڼم چي اول جنس باندي خبره او شي چي جنس دی څۀ شی؟ جنس څۀ ته وائي؟ افسانه او جنسي کلچر څۀ شی دی؟ د جنسي افسانو موضوعات، جنسي رجحانات او روئې، جنسي انحرافات او د داسي افسانو په راتلونکي د اغېز په باب هم خبره او شي چي په دې کتاب کي په افسانو کي موجود جنس، جنسي مسائل او په نفسياتو د پوهي کومک نۀ يوازي تر لاسه شي بلکې بر لاسه هم شي.

په مشرقي ژبو کي جنس په ډېرو محدودو معنو کي راخستی شوی دی. لکه فرهنګ اصفيه کي د جنس د توري معنا ذات، قماش، نوع او صنف دی. هم دغه رنګ په فيروز اللغات کي ئې هم قريباً هم دغه معنې دي. ولي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګرېزۍ په ډکشنرو کې د جنس (Sex) د توري ډېر پراخ او وسيع مفهوم اخستی شوی دی. په "Websters" ډکشنرۍ کې د (Sex) مراد داسې اخستی شوی دی.

ژباړه: يعني نر او ښځه يا نرينه او ښځينه کردارونو له کبله يا د دوی د کرداري صفاتو له سببه توپير او هغه ټول ځيزونه د کومو چې تعلق د جنسي اسودګۍ يا د زېږون سره دی. يا په دواړو کې د موجود جنسي کشش سبب وي چې دواړه د يوه بله تقاضا کوي. د غسې اکسفورډ ډکشنرۍ کې د جنس (Sex) وضاحت داسې شوی دی.

ژباړه: په عامه توګه د جنس نه مراد په نر او ښځه کې توپير يا تميز دی. خو د جنس د جديد استعمال له رويه د توليد په اعضاؤ کې د دوی د جوړښت او په عمل کې د توپير يا تميز په حواله په نر او ښځې کې فرق دی.

د علم سماجيات له رويه په حياتياتي بڼه د نر او ښځې توپير يا تميز له وجې جنسي رشته يوه سماجي رشته هم وي نو د جنسي ضروریاتو سره د دې تعلق جزوي وي.

ډاکټر ټوني ليک (Dr, Tony Lake) په ډېرو ساده ټکيو کې د جنسي تعلق وضاحت د جنس په حواله څه داسې کوي.

يعني د جنس نه مراد د نر او ښځې د ملاپ د پاره د اعضاء تناسل د اشتعال او بيا د دغه اشتعال په نتيجه کې د پکاروني عمل ته جنس وائي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرض مذکر او مونث یا نرینه او ښځینه کردارونو کې د مشترکه مخصوص حیاتیاتي تعلق لرو چې دې تعلق ته جبلي تعلق یا جبلت وایو.

ډاکټر نعیم احمد د فرائیډ په حوالې د جبلت داسې تعریف کړی.

جنس یو پیدائشي خلقي رجحان دی کوم چې د نفسیاتي اعمالو رهنمائي کوي. مثلاً د حسن جبلت، ادراک، حافظه، تفکر او داسې نور. په رنګ د نفسي اعمالو په هدایت او رهنمائي عضویه یو مخصوص هدف په لور وړل، جبلت ته د یو داسې سیند یا خوړ سره تشبیهه ورکړی کېږي یا شوې ده کوم چې تل تر تله په خپلو ټاکلو او معینه لارو بهېږي.

د هر جبلت څه نا څه مقصد ضرور وي. مثلاً د جنسي جبلت تعلق په بنیادي توګه د نسل د بقا سره دی او په دې حواله په انسانانو او ځناورو کې فرق دی. په انسانانو کې د جبلت د کارروائي تعلق د نسل د بقا سره سره د سماجي عمل سره هم وي. (اګرچې د داسې صورت تعلق د شعور او ارادې سره دی). ولې ځناورو کې د څه مقصد د پوره کولو هیڅ سوچ نهٔ وي بلکې د ځناورو جبلت، برائ جبلت وي. ولې چې دوی کې د جنسي جبلت د پکاروني تعلق د هیڅ قسمه سماجي عمل سره نهٔ وي. د دې نه موږ دا نتیجه اخذ کولای شو چې په انسانانو کې جنسي جبلت د مخصوصو رجحاناتو تابع وي او هم د دې مخصوصو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسـي رجحانـاتو لـه کبلـه پـه تمـامو انسـانانو کـي جنسـيت (Sexuality) د خپلـو سـماجي يـا ټـولنيز اړيکـو او رشـتو پـه حوالــه د مخصوصــو رجحانــاتو حامــل وي. خــو يــاده دي وي چـي د هـيڅ قسـمه رابطـو يـا اړيکـو بغيـر هـم يـو نـر يـا ښـځه د جنسـي کشـش لـه رويـه دوی يـو بـل تـه جنسـيت ظـاهرولی شـي. خــو جــنس او جنســيت د ســماجي رشــتو پــه حوالــه قــابو کــولای يــا مــنظم کــولای شــي. کومــو تــه چــي مــوږ ســکه او ناســکه، خپلي او پردي رشتې وئيلی شو.

پــه پښــتو ادب کــي د جــنس پــه موضــوع خــور وور کــار شــوی دی، دا موضــوع پــه نظــم کــي هــم څېړلــې شــوې ده او پــه نثـر کـي هـم. پـه شـاعرۍ کـي پـه اولسـي ادب کـي خصوصـاً پـه ټپــه او غــاړو کــي دا موضــوع ځــای پــه ځــای څېړلــي شــوي او چيړلــي شــوې ده. خوشــحال خټــک پــه خپلــه شــاعرۍ کــي جنسـيات خپلـه موضـوع ګرځـولي. حميـد بابـا هـم دا موضـوع ځـای پـه ځـای پـه کـارولي. غنـي خـان هـم د دې موضـوع نـه کـار اخسـتی. اشـرف مفتـون هـم جنسـي موضـوع د خپلـي شـاعرۍ محــور ګرځــولي او نــن ســبا ئــې ځــوان کهــول هــم پکــاوري. چـــونکې دې وخـــت زمـــوږ موضـــوع افســـانه ده نـــو ځکـــه د جنســياتو د څېړنــي او د حســياتو د پــاره تــر افســانې ځــان محدود ساتم.

پــه پښــتو نثــر کــي پــه نــاول او افســانه کــي جنســي موضـوع پکـارولی، پـه نـاول کـي مـاټو خـان د جنسـي موضـوع يـو ښـکاره نامـه ده. پـه افسـانو کـي هـم دا موضـوع ځـای پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای پکارولی شوې چې طاهر افریدی، زیتون بانو، پروین ملال، فاروق سرور، حسینه ګل او داسې نورئې ښکاره نمونه دي. خو زرګۍ علیخېل نجیب په اول ځل د افسانو ټولګه کې جنسي حسیات په ډېر جرات، بې باکۍ او د اصلاح په خوځښت کې را نغښتې ټولنې ته وړاندې کړي.

د زرګۍ علیخېل نجیب په دې ټولګه کې ټول ټال لس افسانې شاملې دي چې په یو یا په بله حواله جنسي موضوع په کې زیر بحث ده. خو د زرګۍ علیخېل نجیب د دې افسانو شاته یو اصلاحي پیغام دی. هر لیکوال لکه چې څنګه نوري ستونزې په ټولنه کې ويني او د خپل لیک موضوع ئې ګرځوي هم دغه رنګ جنس هم د ټولنې یوه ستونزه ده. خو د ټولنې د فشار له وجهې پرې څوک قلم نهٔ پورته کوي او ځانونه پرې یا غلي کړي او یا پرې سمجهوته وکړي. خو زرګۍ علیخېل نجیب د دې ستونزو په موضوعاتو نهٔ ځان غلی کړی او نهٔ پرې سمجهوتې ته تیار دی او چې څه ئې په دې ټولنه کې لیدلي، کتلي، مشاهده کړي او دا هر څه ورته د یو ستونزې په شکل کې را وړاندې شوي نو دهٔ خپل قلم ته من و عن سپارلي او دې ستونزو ته ئې د شاعری یا د ناول ښه نهٔ ده خپله کړې، بلکې د لنډو کیسو کینوس ئې ورته غوره کړی او دغو ستونزو ته ئې یو داسې افسانوي رنګ ورکړی چې په کیسه کیسه کې ئې ستونزه هم وړاندې کړې او د فن لمن ئې هم نهٔ ده پرې ایښې. ګو چې کله ډېر نیغ پرې راغلی خو فنکارانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریاض کې ئې بیا زر ځان راژغورلی او خبره ئې په اشارو کینایو ته راوړې او د فن په کالو کې ئې خبره په ډېره حسینه پیرایه کې رانغښتې. دا افسانې ګو چې د موضوع له لحاظه خپله معنا تر سره کوي، ولې چې د ادب د قاري د پاره په کې د جنس نه په پورته هم ډېر څه شته.

ګرمه ګلۍ یوه اصلاحي افسانه ده چې د جنس په بنسټ خپله وظیفه تر سره کوي. ګرمه ګلۍ لکه چې د نوم نه ظاهره ده ذو معنی افسانه ده. لفظي او باطني دواړه معنې ئې د خوند دي. په دې افسانه کې ښاغلی لیکوال په دوو ذاویو د یو کردار له عمله خپل مقصد ته د رسېدو هڅه کوي او په ډېر ساده باده او واضحه ابلاغ تر دغه سنګمیله ځان رسوي. د دې موضوع که یو اړخ ته ډېره عامیانه ده ولې په باطن کې ډېره باغیانه ده او د دې افسانې دغه باغیانه عمل ئې د یو کردار "خاني" د منفي مشغوله نتیجه ده. په دې افسانه کې وینه ورکول، انجکشن او ګرمه ګلۍ هغه علامتونه دي چې که یو پلا د مرض او د مریض د صحت او د ژوند منلي او کوټلي اسباب دي نو بل اړخ ته د دې انجکشن یا د ستني غلطه او نا مناسبه پکارونه او په ګرمه ګلۍ کې ټولنیز مریضانو ته د خپلو رګونو نه د هغوی رګونو ته د وینو انتقالول په خپله ځان انتقال ته سپارل دي. په دې افسانه کې ستن یا انجکشن یو داسې ژوندی علامت دی چې که یو پلا مړي رغوي نو بل پلا د ژوندو نه مړي هم جوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوند يو علامتي افسانه ده. خو علامات ئې ډېر ګونجلک نهٔ دی. ابلاغ په کي شته. دا افسانه په نفسياتو او جنسياتو اړانه ده. دا افسانه د حسياتو سره تعلق لري. دا افسانه د وړوند په حسياتو بحث کوي. د وړوند د بصر د نشتوالي له کبله د سماعت تېز والی يو په دوه شي او هغه د څيزونو پېژندګلو د هغه د آواز نه په ښه طريقه کولی شي. دا افسانه هم په باطن کي اصلاحي افسانه ده چي پرده د ړانده نه هم کول پکار دی. که هغه دي نهٔ ويني نو تهٔ خو ئې وينې. د دې افسانې ابلاغ ډېر واضحه دی. هيڅ پيچيدګي په کي نشته. تر څه حده طنز او مزاح هم په کي شته چي د اصلاح اړخ ته اشاره کوي.

دنده افسانه يوه ساده او روانه افسانه ده. د موضوع لحاظ سره زړه ده. موضوع ئې مونښلې ده او په دې موضوع يا د دې سره تړلې بلا افسانې ليکلي شوي. ولي د دې افسانې موضوع اصل ټرننګ پوائنټ د درېيم ګړي ده. په دې افسانه کي ستونزه د غلط سوچ او د غلط اپروچ ده. په ښځي د بدګمانۍ اظهار دی او د نر کردار ته په مخ يوه زورداره څپېړه ده.

خط، دا کرداري او مکالماتي افسانه ده. دې موضوع ته ورته ډېري افسانې په نورو ژبو کي ليکلي شوي، ډرامې او فلمونه هم جوړ شوي، په پښتو ادب کي د خطاطی او ييا د جيني ورسره اړيکه يوه نوې تجربه ده. ښه افسانه ده او د ډبل پارټ لکه چي اوله تجربه وي. په پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادب کې د تجسس نه ډکه افسانه ده خو د انفرادي مشاهدو او تجربو یوه داسې بېلګه ده چې هرچاته اپیل کوي.

چمچه افسانه د ټولنې په اجتماعي سوچ طنز دی. او اختتام ئې تکل ته ورته دی. خو که یو پلا د اسد خود کلامي دا افسانه خوندوره کړې ده بل پلا تکل ته ئې هم ورته کړې ده. خو افسانوي رنګ ئې بېللی نۀ دی. د افسانې خواږه په کې تر آخره ځان ښودنه کوي.

ګمان، په دې افسانه کې تلوسه کمه ده، خو دا افسانه د رئیلیزم یا حقیقت نګاری داسې یوه بېلګه ده چې د داسې ستونزو په بیا بیا موږ په ټولنه کې مخ کېږو خو د صنفي امتیاز له وجهې په ټولنه کې هر سړي په داسې ستونزو ځان غلی کړی وي. باوجود د دې چې د حقیقت نه هر سړی خبر وي، ولې د یو بل سره ئې د وئیلو جرات نۀ شي کوی او دا افسانه د یو داسې حقیقت ښکارونه کوي.

لا حاصل بشر، دا اصلاحي افسانه ده. په دې افسانه کې په جنس کې د اصلاح هڅه ده. مکالماتي افسانه ده او په زور دارو مکالمو اډانه لري.

لوبته، ښه افسانه ده خو پیغام ئې د علامت یا د تخلیقیت په ځای ډېر نېغ دی او د فني په ځای اصلاحي دی. ښه افسانه ورته په دې وایم چې که ظاهره په کې جنس دی نو پټه په کې د انس اصلاح هم ده.

نخښه، یوه عامه ساده او سوچه افسانه ده. په کردارونو اډانه لري. په ټولنه طنز دی. د کردارونو کمزوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کي ښودلې شوې ده چې د نر او د ښځې په بې اعتمادي بنیاد لري.

ویلن، یوه اصلاحي افسانه ده. په ټولنه خصوصاً په ځوان کهول طنز دی او د نننې په پښتو فلمي کلچر هم یوه نیوکه ده چې ځوان کهول بې لارې کوي بلکې ډېر ئې بې لارې کړل.

الغرض په دې کتاب کي ټولي افسانې چې حوالې ئې ما راخستي، د دې مقصد په ټولني کي جنسي رجحانات او روئې په ګوته کول دي او د اصلاح هڅه کول دي. زما په خیال د دې نه دي هرګز څوک دا معنا نهٔ اخلي چې ګنې د دې نه د لیکوال خدای مهٔ کړه د فحاشۍ اړخ ته د ټولني د بوتلو هڅه ده. دا هم لکه د نورو ستونزو یوه ټولنیزه ستونزه ده چې د یوې داسي غټې تناکي په شکل کي موجوده ده چې د ټولني په رګونو کي له درده څړیکي وهي او د غه تناکي ته زړګي علیخېل نجیب د یو سماجي ډاکټر د قلم څوک تېره کړې او نو او زوی ترې راباسي او صفا سوتره کوي ئې. چې یوازي مریض پرې نهٔ ښه کېږي بلکې د ټولني د خالصي اصلاح د پاره ترې ټوله ټولنه صحت یابه کېږي.

مننه

مابنام ختک ایډوکیټ
فرید چیمبر، کراچی
18-09-2019

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او مننه

د خدای پاک په فضل او احسان او د ملګرو پښتنو په ډاډ او مرسته دا ده د خوږې پښتو په چوپړ کې د ریمه د لنډو کیسو ټولګه ستاسو مینه والو ترلاسو در ورسېده. د لوی متعال څښتن ډېر زیات شکر ګزار یم چې د خوږې پښتو و چوپړ ته ئې د رولی یم.

د هري ژبي ادب د هغه د تخلیقي ادب د لاري پېژندل کېږي.ژبه هلته بډایه کېږي چې په کومه ژبه کې د تخلیقي ادب پنګه درنه وي. زما په فکر په پښتو ادبیاتو کې د کیسه ایز ادب صنف د شاعرۍ د صنف په مقابله کي ډېر کم تخلیق شوی دی. زموږ د عصر لیکوالان ډېر کم د کیسه ایز ادب خوا ته توجه ورکوي، د شعر په میدان کي پیاوړي دي خو د کیسه ایز ادب په میدان کي بیا خال خال لیکوالان لګیا دي زیار کاږي. باید موږ د شعر د تخلیق سره سره د کیسه ایز ادب خوا ته هم توجه وکړو او خپله خوږه پښتو د نورو ګاونډیو مترقي ژبو په کتار کي ودروو.

د دې ټولګي پر لنډو کیسو څه تبصره کول نهٔ غواړم، د ښو او بدو پرېکړه ئې ستاسو پر علمي نظر پرېږدم، خدای دي وکړي چې ستاسو ادبي تنده درماته کړي او د پښتو کیسه ایز ادب په لمن کي یوه ګټوره اضافه وګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته به زۀ د هغو ملګرو مننه خپل فرض وګڼم چا چې په دې ټولګه کې خپل تر و سه څه نا څه ونډه شریکه کړې ده.

زړۀ ته راتېر، د تکل د دنیا نو مو رې څهره، زما ادبي ملګری او ډېر خوږ انسان ښاغلي ایډوکېټ ماښام خټک صاحب یو جهان مننه کوم چې د دې ټولګي پر متن ئې خپله علمي رایه له تاسو سره په تحریري توګه شریکه کړه. هم دی ؤ چې د دې ټولګي د لنډو کیسو پر نفسیاتو پوهېدی. یو ځلي بیا ئې د زړۀ له کومي مننه کوم. الله دې د دۀ نبستي پر موږ نۀ راولي. قلم ئې نور هم تاند او بهاند غواړم.

یاران به بیا سره یاران وي
غماز کمبخته هسي زړونه بدوینه

زما یاران.... د خدای په فضل دې خو بې شمېره او خدای دې ئې راته ژوندي او ګړندي لري، د خپلو ټولو خواخوږو یارانو مننه کوم چې ماته هر وخت ډاډګیرنه راکوي، ما د پښتو ژبې و چوپړ ته هڅوي، خدای دې دوی تل آباد، خوشحاله او ښاد لري.

د سبا وون پښتو ادبي ټولني کوټې صدر ښاغلي عباس شاه مخلص هم زښته مننه کوم چې د ټولني د اړخه ئې دا ټولګه خپره کړه.

په آخر کې زۀ د ګران، خوږ او پر پښتو مئین ملګري **محمد نسیم خان توخي** د زړۀ له کومي مننه کوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرمه ګلۍ زړګی علیخېل

د دې ټولګې مالې لګښت ئې په ورین تندي پر ځان ومنلی او دا ټولګه ئې د چاپ په ګېڼه ښائسته کړه. خدای دې داسې پر پښتو مئین ځوانان تل ژوندي، آباد او خوشحاله لري. آمین.

نور تاسو و کتاب لوستلو ته پرېږدم. والسلام

ستاسو

زړګی علیخېل

سهېلي پښتونخوا کوټه

19-09-2019

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرمه ګلۍ

زمـوږ د کلي د هـديرې پـه غېـږ کې چې پـه ټولـه سيمه کـې لويـه هـديره ده، ډېـر تنکـي ځوانـان پـه خـواره خـوب ويـده دي. څـوک پـه بـدې کبنـې،څوک پـه خـدائي مـرګ، څـوک پـه ايکسيډنټ کې او څـوک بيا پـه داسې جهـاد کـې لـه منځـه تللي چې هغـه د خپـل نسـلي ورور پـه خـلاف روان دی دوام لـري، او دې هـديرې تـه ئـې مـړي راوړي او پـه کـې ئـې ښـخ کـړي دي. نـن چـې زهٔ پـه دې لويـه هـديره کـې چـې يـو اوږد او پـه سـلګونو کلونـو تـاريخ هـم لـري کـوم قبـر تـه ناسـت يـم دا د تنکـي ځـواني مـرګ "خـاني" قبـر دی. د قبـر پـه کتبـه ورتـه خپلوانـو ليکلـي دي "ځـواني مـرګ خـانی" . نـن مـې زړهٔ غـواړي چـې ځـواني مرګ خاني ته د مغفرت ډېرې دعاوې وکړم.

زهٔ او خـانی د وړوکـوالي ملګـري وو. پـه سـکول کـې د لـومړي ټـولګي څخـه بيـا تـر لسـم ټـولګي پـوري، پـه محلـه کـې هـم سـره ګاونـډيان، زمـوږ د دواړو مېنـدې لکـه سـکه خوېنـدې داسې سره ملګرې وې.

خـاني کلـه هـم لـه مـا او مـا لـه دهٔ، د زړهٔ حـال نـهٔ وُ پـټ کـړی. تېـر کـال خـانی ډېـر سـخت ناروغـه شـو، ډېـر دارو درمـل ئې ورباندې وکړل، خـو د روغتيـا پـر خـوا ئـې ګـام نـهٔ اخسـتی. د دې نـاروغۍ لـه مخـه خـانی لـه تېـرو درو مياشـتو څخـه وښـار

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـه روږد شـوی ؤ. پـلار ئـې ښـه پیسـه درلـوده، لـوی کاروبـاري سـړی ؤ، د خـاني سـره د پیسـو کمـي نـهٔ وه، هـره ورځ بـه ئـې ځـان ښه تیار کړو او ښار ته به روان شو.

د خـانـي عمـر دا وخـت او ولـس (۱۷) کالـه ؤ. خامـه ځـواني ئـې وه، د ځـوانۍ تـوده وینـه ئـې پـه جـوش کـې وه، د فیشـن ډېـر شـوقي ؤ، مـا خـو هـیڅ کلـه هـم دی پـه داسـې غلطـو لارو نـهٔ ؤ لیـدلی چـې پـه هغـه کـې ځوانـان د خپلـې ځـوانۍ او ګرمـې وینـې د لاسـه شـکېږي او دویمـه دا چـې پـه خـاني کـې یـو بـل خصوصیت دا هـم ؤ چې هغـه بـه هر ضـرورت منـد تـه د خدای د رضـا د پـاره وینـه ورکولـه، ولـې چـې د دهٔ د وینـې ګـروپ -O (او، نیګیټیو) ؤ چې دا وینه د ډېرو کمو خلګو وي.

نـاروغي ئـې ورځ پـه ورځ زیاتېدلـه، ټـول وجـود بـه ئـې دړد کولـو، مـړهٔ تبـه ئـې پـه وجـود کـې خـوره وره وه، یـوه ورځ د خـاني مـور زمـوږ کـور تـه راغلـه او پـه ژړغـوني لهجـه کـې ئـې راته ووئیل چې

"زویـه! تـهٔ خـو خـانی یـو ډاکټـر یـا مـلا تـه ورښـکاره کړه، ورځ په ورځ ئې وجود ویلېږي، ستا خو هره خبره مني".

ما پـه جـواب کـې ورتـه ووئیـل چـې "ضـرور، زهٔ بـه نـن نن دی و یو ښه ډاکټر ته ښکاره کړم".

مـور ئـې بېرتـه پـه سـرو سـترګو ولاړه. زهٔ هـم لـږ سـاعت وروسـته د کـوره ووتـم او د خـاني کـور تـه ورغلـم. خـانی پـه کـور کـې پـه خپلـه کوټـه کـې پـر پلنـګ پـروت ؤ. مـا قـانع کـړو چـې ډاکټـر تـه ځـو، دهٔ هـم څـه ضد ونـهٔ کـړ، پـه هـم هغـو بـوی نـاکو جامو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـي راسـره روان شـو، دواړه زمـا پـر موټرسـائيکل کښېنسـتو او د ښار په خوا روان شو.

زمـا يـو ملګـرى چـي پـه يـوه پرائيويـټ هسـپتال کـي د يـو نومـوړي فزيشـن ډاکټـر سـره اسسـټېنټ ؤ هغـه تـه ورغلـو. هغـه زمـوږ ډېـر ښـه هرکلـى وکـړى، د خـاني د پـاره ئـې جـوس او زمـا د پـاره ئـې شـنې ترخـې چـاى را وغوښـتې. پـر ډاکټـر صـاحب ډېـر زيـات رش ؤ، خـو د ملګـري پـه برکـت مـوږ تـه ډېـر زر وار راورسـېدى. ډاکټر صـاحب ډېـر خـوږ انسـان ؤ، د خـاني و کېفيـت او حالـت تـه چـي ئـې وکتـل نـو يـو څـو پوښـتني ئـې ځني وکـړې. بيـا ئـې دوه ټيسـټونه را وليکـل چـي "دا ټيسـټونه وکـړئ او بيـا ئـې ماتـه ښـکاره کـړئ". مـوږ د ډاکټـر د کـوټې څخـه را ووتـو، راغلـو ليبـارټرۍ تـه، هلتـه ئـې د خـاني څخـه تقريبـاً لـس سـي سي وينـه وايسـتله او مـوږ تـه ئـې د نيم سـاعت انتظـار کولـو ووئيـل. مـوږ بېرتـه د هغـه ملګـري خـوا تـه راغلـو چـي د ډاکټـر صـاحب اسسـټېنټ ؤ. نـيم سـاعت مـو د آخـوا دې خـوا مجلسـونه وکـړل، ملګـري مـي راتـه ووئيـل چـي "زۀ ځـم د خـاني ټيسـټونه راوړم". هغـه د ليبـارټرۍ خـوا تـه ولاړى، لـږ سـاعت وروسـته بېرتـه راغـى، د ټيسـټونو رپـورټ ورسـره ؤ، مـوږ ئـې ډاکټـر صـاحب تـه وروسـتو، ډاکټـر چـي د خـاني رپـورټ وکتـى نـو ئـې ووئيـل، "دومـره خـاص کيسـه نـۀ ده، سـتا د هـډو تبـه ده، خـداى بـه دي ښـه کـړي". بيـا ئـې پـر پرچـې دوا ليکـل پيـل کړو "هـا دا واخلـه، پـر وخـت ئـې ورکـوئ، پرهېـز دي بالکل نۀ کوي، زړۀ د خلاصه دي هر شى خوري".

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور هم را ولاړ شو د ډاکټر مننه مو وکړه. چې څنګه وتلو نو ډاکټر صاحب پر ما ږغ وکړی. "ځوانه! ته ودرېږه".
خاني ته ئې ووئیل چې "ته د باندي کښېنه، زۀ دۀ ته ستا د پاره یوه دوا ورلیکم". خانی او زما ملګری دواړه د باندي ووتل، ډاکټر ما ته د کښېنستو اشاره وکړه، زۀ پر چوکۍ ډاکټر ته مخامخ کښېنستم. ډاکټر په افسرده لهجه کي راڅخه وپوښتل "دا ځوان ستا څۀ دی؟".

"ډېر نږدې ملګری مي دی"

"ستا د ملګري ایډز دی"

"ایډز؟". له ما ئې لاري ورکي کړې، نۀ پوهېدم چي دا ئې څۀ راته ووئیل.

"هو، ایډز"

"لاکن ډاکټر صاحب! خانی خو ډېر شریف او خانداني ځوان دی". دۀ خو هره څلورمه میاشت د خدای د رضا د پاره و ضرورت مندو خلګو ته وینه ورکوله، نو بیا څنګه کېدای شي چي دی......

"ایډز نۀ شرافت ګوري او نۀ خاندان، او دا هم کېدای شي چي دۀ چي کوم وخت آخري ځل وینه ورکوله نو هغه وخت د ویني سرنج استعمالي شوی وي، د هغه څخه هم دا مرض خورېږي. لحاظه تاسو د دۀ پوره پوره خیال وساتئ، د دۀ سره بېخي لږ وخت دی، که وو ایم نو زیات نه زیات شپږ میاشتي، تاسو دی د دۀ په ناروغي مۀ خبروئ کني په شپږو ورځو کي به ستړګي پټي کړي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ را ولاړ شــوم، د ډاکټــر څخــه د رخصــت اخســتلو بغیــر د دهٔ د کــوټې څخــه را ووتــم. خــانی مخــامخ پــر یــوه چــوکۍ زمــا پــه انتظــار ناســتۀ. زهٔ چــي ئــې ځنګــه ولیــدم نــو را ولاړ شــو. مــوږ دواړه د هســپتال څخــه دباندي راووتــو، پــه یــوه میډیکل کــي مــو دوا واخســته، مــوټر ســائیکل مــو د ســټېنډ څخــه را وباســی او پــر کښېنســتو. پــه دې وخــت کــي خــاني راتــه ووئیل چي

"یاره! زهٔو تاته یوه لاره د رښئیم پر هغه درځه".

مــاهم ورســره ومنلــه، د دهٔ پــر را ښــوولې لاره روان شــوم. کلــه پــه یــوه ګلۍ کلــه پــه بلــه ګلۍ کښي، آخــر یــوې تنګــي ګلۍ تــه برابــر شــوم، خــاني وئیــل چــي "پــر دغــه تنګــه ګلــۍ درځــه خــو لــږ پــه کــراره کــراره". زهٔ هــم پــه دې تنګــه ګلــۍ کــي روان شــوم. د ګلۍ د هــر کــور یــا بیا دویــم یــا دریــم کــور پــه مــخ کــي یــوه زنانــه بــه ولاړه وه. مــوږ تــه بــه ئــې ډېــر پــه مینــه او ځیــر ځیــر کتــل. آخــر لــه دې ګلــۍ ووتــم. خــاني پــه مســکي کــي راتــه ووئیــل چــي "تاته در معلومه ده دې ګلۍ ته څهٔ وائي؟"

"نا". ما په جواب کي ورته ووئیل.

دهٔ پــه مســکي او رازداره انــداز کــي راتــه ووئیــل "دې ګلۍ ته ګرمه ګلۍ وائي".

زهٔ د خــاني پــه جــواب او د دهٔ پــه نــاروغۍ پوهــ شــوم چــي دی ځنګــه او لــه کومــه ناروغــه دی.لاکــن هغــه وینــه چــي خــاني بــه هره ځلو رمه میاشت د خدای د رضا د پاره ورکوله.. هغه؟

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوند

د خالقداد عمر اوس دېرشو کالو ته رسېدی، په سترګو وړوند، لاکن په صحت ښه برابر ؤ.

خالقداد د کوندې مور یوازینی زوی ؤ. دوې مشرې خوېندې ئې وې چې هغه هم ود شوې وې. په شل کلني کې اکا (تره) ورله خپله لور ورکړه، خو د یو کال تېرولو وروسته هغه د خدای په کار شوه. خالقداد قسم وکړی چې دی به بل وادهٔ ونهٔ کړي. قسم ئې پر خپل ځای، خو دې وړوند ته چا خپله لور او خور ورکوله، هغه خو اکا ئې ؤ چې د دهٔ سره ئې دا ښېګړه کړې وه.

د خالقداد سترګې د وادهٔ څخه دوه کاله مخ کې د موټر په یو ایکسډنټ کې زخمي شوي وې. ډاکټرانو ورته آپریشن کړې، د آپریشن کولو وروسته د خالقداد د سترګو څخه چې پټۍ لېرې کړل شوې نو د خالقداد په سترګو د تیارې پردې پرتې وې. خالقداد ډېر زیات غمګین شو. ډاکټرانو ورله تسلي ورکوله چې دا تیاره به په کراره په رڼا بدلېږي. خالقداد هم توري چشمې سترګو ته واچولې او په یوې نرۍ لکړه ئې ژوند پېل کړو. اوس نو د وړوند توب ئې اتهٔ کاله وتلي وو. خالقداد په لکړه دومره اموخته شوی ؤ لکه یو بینا کس چې په لاره او علاقه کې بلد وي.

خالقداد د خپل کلي څخه لېرې د غرهٔ په دامان کې د ترېرونو کلی درلود. په دې ترېرو کې ئې و یوه ترېور ته مشره خور ناسته وه. کله نا کله به د خور حال احوال ته ورغی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه به ئې پر وکړه، بېرته به چا تربور خپل کلي کور ته راوستی.

دا ځل په دامان کلي کې د خالقداد د یوتربور د لور وادهٔ ؤ. د دهٔ و تولې ته ډولې کورنۍ ته ست شوی ؤ. دهٔ هم غوښت چې ولاړ شي، خو خېر د کور د نورو ښځینه او نرینه وګړو سره وادهٔ ته ولاړې.

ښه د یخ شپې او ورځې وې، دوی د وادهٔ څخه یوه ورځ مخ کې لا ولاړو. خالقداد ډېر شوخ ؤ، ښې ګپې ئې کولې، د ځوانانو سره ځوان او د سپین ږیرو سره سپین ږیری ؤ. په ښځو کې چې به کښېنستی نو هغو به هم خوا نهٔ بدوله. ولې چې خالقداد وړوند ؤ، ښځې ئې نهٔ لیدلې. د ښځو به که مخ پټ ؤ که ښکاره که به ئې سر لوڅ ؤ که پټ د خالقداد په مخ کې ورته هیڅ مسئله نهٔ وه.

خېر د وادهٔ کار ؤ. خالقداد د خور سره د حال احوال په نیت لکړه په لاس کې د یو ماشوم په مرسته د ښځو خوا ته ورغی. خور ئې ډېره خوشحاله شوه. زر زر ئې په برنډې (برآمدې) کې ورته نیالي اواره کړه او مشر وړور ئې پر کښېنوی. د کور په غولي کې تنکۍ تنکۍ انجوني لګیا وې اتڼ ئې کوی. دهٔ هم پر دریا او غاړو خوند اخستی ؤ. توري چشمې ئې په سترګو وې، د اتڼ په خوا متوجه ؤ، خور ئې ورته چای راوړې، د چای پیاله ئې په لاس کې ورکړه، دهٔ هم د چای او غاړو څخه دوه چند خوند اخستی ؤ.

په دې دوران کې یوه ځوانه او ډېره ښائسته ښځه د درو میاشتو ماشوم په غېږ کې راغله د خالقداد په مخ کې چار

(c) ketabton.com: The Digital Library

زانـو کښېنسـته. هغـه د خالقـداد د خـور د لېـوره لـور وه چـې دې ښـادي تـه راغلـې وه. هغـه خبـره وه چـې خالقـداد وروڼـد دی. ماشـوم ئـې پـه غېږ کې پـرې باسی، خپلـه لمـن ئـې راپورتـه کـړه او ماشـوم تـه ئـې شیدې (پـی) ورکـول پیـل کـړو. دا خالقـداد تـه مخـامخ ناسـته وه، د خالقـداد د ناسـتي انـداز داسـي ؤ چـې دی د اتـڼ خـوا تـه متوجـه دی. ښځه د یـوې بلې ښځي سره پـه ګپـه اختـه شـوه، هلتـه ماشـوم خپلـي شـیدې رودلـې، پـه دې وخـت کـي د خالقـداد کېفیـت لـږ بـدل غونـدي شـو. پـر تنـدي ئـې خولـه راغلـه. د ښـځي ورتـه پـام شـو، زر ئـې پـوښـتنه ځنـي وکـړه چـې "خالقداده! څۀ درو شو، خېر خو دی؟"

خالقـداد زر ځـان سـره راټـول کـړی وې وئیـل "هـیڅ نـۀ، هسي مي لږ ګرمي وشوه".

"پـه دې یـخ کـي دي ثنګـه ګرمـي وشـوه، طبیعـت خـو دي سم دی". ښځي بیا ځني وپوښتل.

"تـۀ داسي وکـړه چـي یـو ماشـوم را وغـواړه چـي مـا هلتـه د سـړیو ځـای تـه بـوزي، دلتـه مـي سـاه تنګېـږي". خالقـداد ورتـه ووئیـل او خپلـه لکـړه چـي د دۀ سـره پـه څنـګ کـي پرتـه وه پـه ټېرولو را پورته کړه او ولاړ شو.

ښـځي هـم نـږدې ولاړ ماشـوم تـه ووئیـل "راشـه دا مامـا د لاسه ونیسه او دباندې ئې د سړیو ځای ته بوزه، هله شاباس".

خالقــداد چــي کلــه د هغــې ناســتي ښــځي څنــګ تــه تېرېـدی نـو ئـې سـر کښـه نیـولی ؤ. پـه کـراره کـراره د کـور څخـه دبانـدي ووتـی. ماشـوم تـه ئـې ووئیل "مـا د سـړیو ځـای تـه مـۀ بیایه، لږ لېري د ساره ګشت د پاره مي بوزه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشــوم هــم هوښــیار ؤ، د اتــو یــا لســو کــالو ؤ، خالقــداد ئــې د کــوره ښــه لېــرې بــوتی. خالقــداد ماشــوم تــه ووئیــل چــې "بــس تــهٔ اوس ځــه، زهٔ بیــا خپلــه ځــم". ماشــوم هــم دی هلتــه پرېښــووی او د کور په خوا ئې ځني منډه کړه.

خالقــداد چــې کلــه پوهـ شــو چــې ماشــوم نشــته، لکــړه ئــې یــوې خــوا تــه وغورځولــه.... واګــي تــه ئــې لاس کــړی.... د تشــو بولــو پــه بهانــه...... پــه دوو تلــو کښېنســتی او چشــمې ئــې لــه سترګو....... لېرې کړې.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنده

د پنځویشت کلني نازو د وادۀ دوه کاله کېدل. د ېرش کلن خاوند قیصر ئې په یوه پرائیویټ سیکیورټي ګارډ کمپنۍ کې کار کوي. نازو تعلیم یافته وه، ښه کارنده وه. د جامو ګنډلو هنر ئې په لاس کې درلودی. خاوند قیصر بیا پرائمري فیل او د لاس د خوارۍ نۀ وُ. د سیکیورټي ګارډ په کار کې به ټوله ورځ د دفتر مخ ته ناست وُ، دوولس ګهنټې به ئې ډیوټي کوله، دۀ غوښتل هم داسې کار چې ټوله ورځ ناست وي.

دوی چې په ښار کې په کومه محله کې اوسېدل د هغې محلې زیاتره نر او ښځه سهار د خپلو کارو پسې وتل او مازدیګر به راتلل. په دې محله کې یوه ښځه چې نوم خو ئې چاته نۀ وُ معلوم خو ټولو به ورته باجي وئیل اوسېده. دې ښځې په این، جي، او کې کار کوی. د دې باجي ادارې په کوم کې چې دې کار کوی دې ته په یوه بله محله کې د ښځو د زدکړې او ورسره د خیاطۍ یو سینټر خلاص کړی وُ. باجي به د دې دواړو محلو و ښځو ته د عصري تعلیم سره سره د خیاطي زده کولو کورس هم ورکاوی. بیا چې به کله ښځو دا هنر تر لاسه کړی نو به ئې په آخر کې یو ستائنلیک(سرټیفیکټ) او یو د جامو ګنډلو مشین ورکړی چې دوی مخته په ژوند کې د خپلې کورنۍ مالي ستونزې پر اواري کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باجي او نازو ښه علیک سلیک او تلل راتلل ؤ. باجي د نازو د هنر څه خبره وه. هغې به هر وخت نازو ته وئیل چي "ته د دې هنر څخه خپله پېشه ولي نهٔ جوړوې؟" نازو به انکار کولو او د قیصر په آمدني به ئې شکر باسی.

یوه ورځ باجي و نازو ته مشین راوړی، باجي نازو ته ووئیل چي "تهٔ دا مشین درسره کښېږده، دلته په خپل کور کي کله نا کله جامې ګنډه، زهٔ به و ښځو ته ووایم چي هغوی دي په تا خپلي جامې ګنډي". نازو خو اول ورته انکار وکړی، بیا ئې د باجي په ډېر اصرار هو وکړه او مشین ئې کښېښووی.

ورځي او شپې تېرېدې، خاوند قیصر هم ډېر خوشحال ؤ چي اوس د کور ګزران ډېر ښه روان دی. نازو هم د ښځو جامې جوړولې او ډېر اعلی ګنډل به ئې کاوی.

یوه ورځ د باجي سره یوه بله ښځه چي ډېر سینګار ئې کړی ؤ او په عمر پخه معلومېده راغله. د خبرو څخه داسي ښکارېده چي دا به ډېره شتمنه وي. پنځه جوړې جامې ئې و نازو ته ورکړې چي "دا په نوي نوي ډیزائنو کي را جوړي کړه. بیعه به ستا د مرضۍ وي". نازو هم "سمه ده" ورته ووئیل. باجي او ښځه بېرته ولاړې، نازو هم کښېنسته، بیاتي او ناپ ئې ورباندي راواخستی.

د قیصر د کور دباندي مخامخ پر تړه هر وخت دوه کسان ناست وو. په هر روان او را روان کس کي به ئې چرت وهی او بیا به ئې پر هغه خپل مجلس تازه کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يوه هفته کې ئې پنځه سره جوړې جامې ور وګنډلې. ښځه هم راغله، جامې چې ئې وليدلې نو ئې ډېرې زياتې خوښې شوې.

"څنګه چې باجي وئيلي ؤ له هغې هم زياته کارنده ئې، ها دا واخله ستا حق". ښځې د پرس څخه دوه د شنه زريانو نوټونه را وايستل او نازو ته ئې ونيول. نازو هم هغه پيسې څنې واخستې. ښځې خپلې جامې واخستې او د روانېدو د پاره ولاړه شوه. چې کله ئې رخصت اخستی نو ئې نازو ته ووئيل چې "سبا به زما ډرائيور راشي او تاته به يو څو نورې جامې د ګنډلو د پاره راوړي". د دې خبرې کولو سره روانه شوه. نازو نن ډېره خوشحاله وه، ولې چې دې نن يو په دوه پيسې ګټلې وې.

په دا سبا د کور دروازه وټکېده، نازو د کور د دننه څخه بږغ ورباندې وکړو "څوک؟"

"دا جامې واخله ميډم را استولې دي". د دباندې څخه بږغ وشو.

نازو ورغله، مخ ئې پټ کړی، دروازه ئې لږ خلاصه کړه او جامې ئې څنې را واخستې. بېرته ئې دروازه بنده کړه او کوټې ته راغله.

هفته تېره شوه، د کور دروازه وټکېده. نازو د دننه څخه بږغ وکړی "څوک؟"

"هغه د ميډم جامې که جوړې شوې وې را ئې کړه"

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو پوه شوه چې د میډم ډرائیور دی نو ئې جامې په یوه کڅوړه کې واچولې او د دروازې په خوا روانه شوه. مخ ئې پټ کړی، دروازه ئې لږ خلاصه کړه او کڅوړه ئې په یوه لاس ورو باسله. ډرائیور کڅوړه ځني واخستله او پیسې ئې ورکړې.

"هغه میډم وئیلې چې په کور کې یو څه زناني او ماشومان دي، د هغو جامې جوړول دي، که تاسو زما کور ته د لږ ساعت د پاره راشئ، ناپوره واخلئ نو ستاسو به ډېره مننه وي".

"زما کور یکړ دی، زهٔ د خپل خاوند څخه پوښتنه کوم، تهٔ سبا راشه".نازو په جواب کې ورته ووئیل.

"هغه میډم وئیلې که ستا د موبائل نمبر وي را ئې کړه". ډرائیور د میډم بل پیغام هم ورکړی.

"سمه ده، تهٔ ودرېږه زهٔ ئې درته را اخلم". د دې جواب سره نازو خپلې کوټې ته ولاړه، پر یو کاغذ ئې خپل د موبائل نمبر ولیکی، بېرته دروازې ته راغله، هغه کاغذ ئې ډرائیور ته ورکړی، ډرائیور په ګاډۍ کې کښېنستې ولاړی. نازو خپلې کوټې ته راغله. دباندې ناست کسانو دا ټوله کیسه ولیدله او خپله ګپه ئې پر تازه کړه.

"یاره دا ښځه ما ته سمه نهٔ معلومېږي، تهٔ ګورې نهٔ چې هره ورځ یو څوک نه یو څوک ورته را روان وي. کله این، جي، او واله باجي کله میډم زلیخا او دا ګاډۍ واله خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــره ورځ را روان دی، یــو شــی نــه یــو شــی بــه ئــې ورتــه را اخستی وي".

"هـو یـاره، زمـا هـم لـږ لـږ شـک پـر راځي. خاونـد ئـې تولـه ورځ د خپلـي غریبـۍ پسـې ورک وي، دا هــر سـهار د کــوره وزي، لیاقــت بــازار چــوړي ګلــۍ تــه ځــي، تاتــه خــو معلومـه ده چـي چـوړي ګلـۍ څنګـه ګلـۍ ده؟ آښـه دا بیـا بلـه چـي ځـان ئـې ښـه سینګار کـړی وي خـو زمـوږ پـه مـخ کـي پـه پټـه پرده کي ځي". دا خبره دویم کس په طنزیه انداز کي وکړه.

پـه دا سـبا نـازو قیصـر نـهٔ کـړی خبـر. خـدای خبـر چـي هېـر ئـې شـو کـه ئـې پـه کسـته داسـي وکـړل. د وېـري کـه لـه ډېـر اعتبـاره چـي خاونـد بـه مـي هـیڅ نـهٔ راتـه وائـي. د میـډم د ډرائیـور سـره د میـډم پـه ګـاډۍ کـي پـه پټـه پـرده د شـا پـه سیټ کـي کښېنسـته او د میـډم د کـور پـه خـوا روانـه شـوه. د نـازو هغـه دوو کسانو ته هیڅ پام نهٔ وٌ چي دې ته ئې په کوم نظر کتل.

دوا ړه کسـان نـن بیـاد قیصـر د کـور تـر مـخ پـر تـړه ناسـت وو. دوی ولیـدل چـي نـازو پـه ګـاډۍ کـي کښېنسـته او روانـه شـوه. یـو کـس وآبـل کـس تـه ووئیـل چـي " مـا نـهٔ درتـه ووئیـل چـي دا سـمه ښـځه نـهٔ ده، هغـه ده د میـډم زلیخـا پـه ګـاډۍ کـي د هغې د ډرائیور سره ولاړه".

دویـم کـس پـه جـواب کـي ورتـه ووئیـل "هـو یـاره! مـا خــو دومــره شــک نــهٔ وٌ وربانــدي، لاکــن دا خــو د محلــې ګنــد وختـه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی دا خبري کولې چې قیصر د یوې خوا څه سر پر ځړېدلی، مخ تک ژړ، په درنو درنو قدمونو راغی د کور دروازې ته ودرېدی. د کور پر دروازه کولف راځوړند ؤ. حیران شو چې دا کولف بیا څنګه؟ په دغه سوچ کي ؤ چې پر تره ناست کسانو کي یو کس پر بږغ کړل. "وروره! ستا ښځه پر کور نشته، هغه د میډم زلیخا په ګاډۍ کي کښېنسته او خدای خبر چېري ولاړه"

"ولاړه؟" د ځان سره ئې ووئیل او شرمنده هم شو. دواړه کسان ورته را پورته شول، نږدې ورته راغلل، یو کس ورته ګویان شو "وروره! دا محله د شریفو خلګو ده، دلته دا دندې نۀ چلېږي"

"دندې؟ څنګه دندې؟ زۀ پوهـ نۀ شوم". قیصر په حیرانتیا کي ځني وپوښتل.

"ځان مۀ اچوه، تۀ وائې موږ نۀ پوهېږو چې ستا ښځه کومي دندې کوي"

"تاسو غلط پوهـ شوي یاست، زما ښځه داسي نۀ ده" قیصر په جواب کي ورته ووئیل.

"که ستا ښځه داسي نۀ ده نو هغې د میډم زلیخا سره څۀ تعلق دی" دویم کس ځني پوښتنه وکړه.

"میډم زلیخا؟، زۀ میډم زلیخا نۀ پېژنم او نۀ زما د ښځي د هغې سره څه تعلق دی" قیصر بیا په حیرانتیا کي په جواب کي ورته ووئیل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"میډم زلیخا هغه ښځه ده چې په دې ښارکې د لویو لویو خلکو جنسي هوس و سړېدو ته ښځې سپلائي کوي. پخوا هغې پخپله دا دنده کوله، اوس د عمر په تېرېدو سره نوري ښځې و دې کار ته چمتو کوي او پیسې پر ګټې، څه دا اخلي او څه دې نورو ښځو ته ورکوي". اول کس ورته ووئیل او په برېتو ئې ګوتې ووهلې.

قیصر نور پریشان شو، حیران ؤ چې دې کسانو ته څه جواب ورکړي. دویمه چابي هم نهٔ وه ورسره چې د کور دروازه ئې په خلاصه کړې وای. د دې کسانو خبري وربانديي وغمېدې، کرار کرار یوې خوا ته روان شو. کله به ئې سوچ کاوی چې نازو داسې نهٔ شي کېدی، هغه خو له ما سره ډېره مینه کوي. کله به ئې سوچ کاوی چې پیسه ډېره بده بلا ده، هر څوک په خپل منګول کې ټینګوي او بیا چې ئې زړهٔ غواړي هغه لاره په خپلوي. په دې سوچو کې تلی تلی ډېر لېري ورسېدی. بېرته ئې د ځان سره سوچ وکړی چې راځه کور ته او د نازو څخه خپله پوښتنه وکړه چې ولې دې ماته دهوکه راکړه. ولې دي زهٔ پردی او پیسه خپله کړه. په دماغ باندې ئې غصه غالبه شوه، بېرته د کور په خوا را روان شو. چې کله خپلې محلې ته را ورسېدی نو چې کتل ئې یوه توره غټه ګاډۍ چې شیشې ئې هم توري وې راغله د دهٔ د کور مخته ودرېده. د دهٔ قدمونه وچ ودرېدل لکه چې مځکه ئې ونیسي. نازو ځنې را کښته شوه، د دروازې کولف ئې خلاص کړی او کورته ننوته. ګاډۍ روانه شوه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محلـې ښځـه ووتـه. دی هـم درانـه ګـام پـه زړه کـي د غـم او غصـې طوفـان اخسـتی د کـور دروازې تـه ودرېـدی. دروازه ئـې وټکولـه. د دننـه ښځـه بږغ راغـی چـې "څـوک؟". دهٔ پـر بږغ کـړل چـې "ستا مـرګ". دروازه خلاصـه شـوه، قیصـر د یـو تنـد بـاد پـه شـان کورتـه ننـوتی. پـه درام سـره ئـې دروازه بنـده کـړه. نـازو نـږدې ولاړه وه هغـې چـې ولیـدل چـې قیصـر دی نـو ئـې د خُلې څه ناڅاپه ووتل "تهٔ؟ تهٔ څنګه دا وخت راغلې؟".

"ولـې زهٔ دا وخـت نـهٔ شـم راتلـی... دا وخـت بـل څـوک راځـي کـه سـتا د دنـدې وخـت دی؟". نـازو ئـې د مړونـد ښځـه ټینګـه ونیولـه او پـه چغـو چغـو ئـې ځنـې وپوښـتل او د ځـان سـره ئې کښوله کوټې ته ئې بوتله.

" څـه کیسـه ده چـې دومـره قهرېـدلی ئـې، زمـا لاس پرېـږده". نـازو خپـل مړونـد ځنـې د خلاصـولو هڅـه کولـه. قیصر په چغو نارو شو، د خُلې ځخه ئې ځګونه غورځول.

"دا راتـه ووایـه چـې زمـا پـه مینـه کـي څـه کمـی راغلـی وُ چې تا دا دنده شروع کړه؟".

"کمه دنده، تهٔ څه وائې؟" نازو هم په چغو شوه.

"ښـه نـو اوس دا هـم زهٔ درتـه ووایـم چـې کومـه دنده..... د میډم زلیخا والا دنده.... بله کومه دنده..."

"تـهٔ غلـط شـوی ئـې یـا بیـا چـا غلـط پوهـ کـړی ئـې، زهٔ خو د هغې کورته د ناپ د پاره تللې وم.... هغه....."

"بـس بـس، دروا غجنـي..... مـا پخپلـه ولیـدلې.... دروا غجنـي...... بـې حیـا....". پـه غصـه شـو، د خُلـې ئـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس واخستی هر څه چي په خُله ورتلل هغه ئې باسل. آخوا دې خوا ته ئې لکه لېونی کتل، په دا دوران کي د نازو د ګنډلو بياتي (قينچي) په لاس ورغله، نازو ځان خلاصوی، د دواړو سره دعوه شوه، قيصر چغې وهلې "بې حيا...بد کرداري.... د پيسو د پاره تر عزت تېره شوې....". نازو چغې وهلې چي "دا دروا غ دي..... زۀ پر قرآن لاس درته ږدم..... زۀ بې حيا نۀ يم ..... تۀ پر خدای باور وکړه". نازو د قيصر لاس ټينګ نيولی ؤ په کوم کي چي بياتي وه. لاکن قيصر سړی ؤ، طاقتور ؤ، نازو کمزورې، ښځه ذات.

ناڅاپه قيصر لاس د نازو نه خلاص کړی، بياتي دا وخت خلاصه وه، په دې کش و بګير کي بياتي ولاړه د نازو د غوړ لاندي پر مغزي برابره شوه، د ويني يو داره را ماته شوه.... نازو هم هلته پر هغه ځای ولوېده.... نۀ ئې د خُلې اُف وختی او نۀ آه.

قيصر چي دا وکتل نو ئې اوسان خطا شول. د لږ ساعت د پاره په کوټه کي چپه چپتيا شوه. داسي لکه چي هيڅوک هم په دې کوټه کي نۀ وي. د نازو وجود د ويني د بهېدو سره کرار کرار رپېدی، سترګي ئې رډې را ختلي وې، رډ بډ ئې د کوټې و چت ته کتل پرته وه.

قيصر چي لږ په سود کي راغی نو له وا مه په منډه د کوټې ووتی او د کوره وتښتېدی. هغه دواړه کسان چي دباندي ولاړ وو يو د بل سره وبوښېدل. بيا کورته د ننه راغلل، په کوټه کي چي ئې وکتل په کوټه کي ويني خورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې او نازو حلاله شوې مړۀ پرته وه. دواړه په منډه د کوره را ووتل. نږدې پولیس تهانې ته ورغلل، پولیسانو ئې را خبر کړل، هغوی راغلل مړی ئې وکتی. بیا ئې مړی د پوسټ مارټم د پاره هسپتال ته ولېږی. پولیس د دې دواړو کسانو څخه دا بیان واخستی چې "دا کس چې قیصر نومېدی یو نشئي او خماري انسان ؤ. هر وخت به ئې دا خپله ښځه وهله، دا ښځه ډېره ښه ښځه وه. د پردیو جامې به ئې ګنډلې او د کور ګزران به ئې کولو. نن هم قیصر د دې ښځې څخه د خمار او نشې د پاره پیسې غوښتې خو د هغې په انکار قیصر دا ووژله او ولاړی وتښتېدی".

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرمه ګلۍ   زرګۍ علیخېل

خط

زما د ملګري نسيم جان عجبه عادتونه وو. کله ئې هم خپله يو کار نهٔ دی کړی. ټول کارونه به ئې په ملګرو کول او په ملګرو کې بيا زهٔ چې په هر کار کې به ورسره ولاړ وم. که به د شناختي کارډ کار ؤ، که د پاسپورټ کار ؤ او که ئې په هسپتال کې څه مسئله وه او که بيا د دهٔ د مئينتوب مسئله وه. يعنې هر کار ئې پر ما بند ؤ او د هر کار د خلاصولو چابي ئې زهٔ وم.

د دهٔ د مئينتوب هم عجبه داستان دی. هره ورځ به مئينېدی، چېرې چې به ئې شين تکری ليدی نو به دی پر مئين شو. هغه د اردو مشهوره مقوله سم "**دل پھینکا عاشق**" ؤ.

يوه ورځ زما د کان چېرې چې ما خطاطي کوله، د خلکو د دکانونو سائن بورډونه او بينرز مې ليکل، ته راغی. هسې خو به په هفته کې درې څلور ځلې خامخا راتلی، نو په کومه ورځ چې دی په کوم نيت د کان ته راغی نو زهٔ پوهـ شوم چې نسيم جان نن په بله بڼه کې دی. سلام دعا کولو وروسته ئې راته خپل فرياد شروع کړو چې "ياره منشي! تهٔ خو پوهېږې چې په ټولو ملګرو کې تهٔ زما تر ټولو ښه ملګری ئې"....... ما خبره ورپرې کړه چې "مطلب دې وايه"

"ياره يوه انجلۍ مې خوښه شوې ده"...... ما بيا خبره ورپرې کړه چې "دا خو څه نوې خبره نهٔ ده".

"تهٔ خبره خو يو واره واوره"....

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ښه وایه". ما په مسکي کي ورته ووئیل توجه مي د دهٔ خوا ته کړه او په خپل کار لګیا شوم یو بورډ مي لیکی.

"یاره زهٔ غواړم چي هغه انجلۍ ته د ميني ډک خط ولیکم".

"دا خو ښه خبره ده" ما ورته ووئیل.

"یاره منشي ! تاته خو معلومه ده چي زهٔ پرائمري پاس یم، نهٔ مي خط لیکل زده دی او نهٔ لوستل"

"نو بیا ؟" ما ځني وپوښتل.

"نو بیا څهٔ. تهٔ د هغي په نوم یو خط را ولیکه بس". نسیم په حکمیه انداز کي راته ووئیل.

"د میني خط خو زما والله که زده وي چي څنګه لیکل کیږي او نهٔ مي دا دنده پخوا کړې ده، البته تهٔ مي یار ئې کوشش به ضرور درته وکړم". ما ځواب ورکړو.

"بس، هر څه چي لیکې خو د میني محبت خبري په کي ولیکه". نسیم راته ووئیل.

"سمه ده، زهٔ به ئې سبا در ولیکم، نن دا بورډ لیکم". ما ورته جواب ورکړو.

"نهٔ، نهٔ، اوس اوس به ئې لیکې". نسیم بیا حکم راکړو.

"اوس ولي؟"

" د هغي د سینټر د چهټۍ وخت دی، زهٔ د ډاک واله جوړېږم او د چهټۍ د مخه ئې سینټر ته ورورم".

"سمه ده". ما په خندا کي ورته جواب ورکړو، ولاړ شوم قلم او کاغذ مي را واخستل په خط لیکلو مي شروع وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"آښـه دا راتـه ووایـه چې نـوم ئـې څـهٔ دی؟". مـا ځنـې وپوښتل.

"نوم ئې نازنینه دی" دهٔ جواب راکړو.

"ښه"

زما خوږې نازنینې! ښې چارې

هیلـه کـوم چـې روغـه جـوړه او ښـه خوشـحال ژونـد بـه تېروې. لاکـن زمـا ژونـد ستا بغېـره نـهٔ خـو ښـه دی او نـهٔ خوشـحال. هغـه پـه دې چـې لـه کومـه ورځ چـې مـا تـهٔ لیـدلې ئـې نـو د شـپې خـوب رابانـدې حـرام شـوی او د ورځـې سـکون رانـه خفـه شـوی. مـا د خپـل زړهٔ خبـره تاسـو تـه مخـامخ نـهٔ شـوه کـولی، پـه دې مـې درتـه د خـط لیکلـو جـرات وکـړی. زهٔ واقعـي سـتا د حسـن شیدائي شوی یم.

ستا خپل مئین

"هلکه نـوم دې ولـیکم کـه نـا؟" مـا د نـوم لیکلـو پـه وخـت د نسیم څخه پوښتنه وکړه.

"نـا فـي الحـال ئـې مـهٔ لیکـه او د خـط د جـواب پتـه سـتا د دکـان ولیکـه، زهٔ خـو هسـې هـم څـه ټهکانـه نـهٔ لـرم". نسـیم پـه جواب کې راته ووئیل.

"یاره موږ ولې په خرابوې" ما ورته ووئیل.

"هـیڅ والله کـه دروشـې، تـهٔ ئـې ولیکـه". دهٔ پـه جـواب کې راته ووئیل.

خېـر مـاهم د ملګـرې د پـاره قربـانې ورکـړه او خـط مـې پـه دا ټکو تمام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د جواب په طمعه، ستا خپل مئین
"ځیګرخون"

خط مې په یوه لفافه کې واچوی، خپل د دکان پته یعنې "ځیګرخون آرټس، زونکې رام روډ کوټه" پر ولیکله او نسیم ته مې ورکړو.

نسیم ډېر خوشحال شو، بغیر د سلام په منډه د دکان نه ووتی ورک شو. زهٔ هم بېرته خپل کار ته کښېنستم او د بورډ پر لیکلو بوخت شوم.

د دې ورځې وروسته هره ورځ نسیم جان به زما په دکان کې ټوله ورځ د خط د جواب په طمعه ناست ؤ. دوې هفتې تېرې شوې خو هیڅ جواب نهٔ راغی. آخر نسیم تنګ شو راته ئې ووئیل "یاره ! یو بل خط ورته ولیکه".

"یاره لږ صبر وکړه را به شي ځواب". ما ورته ووئیل.

"نا کاغذ او قلم را واخله او شروع په وکړه". سم حکم ئې راکړی. ما هم ورته انکار نهٔ شو کولی، کاغذ او قلم مې راواخستل او خط لیکلو ته کښېنستم.

زما خوږې نازنینې! ښې چارې
هیله کوم چې ښه جوړه روغه او خوشحاله به ئې.

ستا د جواب په طمعه نهٔ رابانده شپه تېرېږي او نهٔ ورځ. د خدای په خاطر څه جواب خو راکړه، ولې مې داسې ځوکلوې. ستا د جواب په طمعه، ستا خپل مئین
"ځیګرخون"

خط ولیکل شو، په لفافه کې بند شو بیا هغسې نسیم جان په منډه د دکان نه ووتی ورک شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هفته تېره شوه یوه ورځ ډاکخانې واله ډاکیه راغی او ماته ئې ووئیل.

"د ځیګرخون صاحب ډاک دی"

ما ورته ووئیل چې "راکړه". لفافه ئې راکړه، په یو کاغذ ئې راڅخه دستخط واخستی او ولاړی. پر لفافه سربېره د نازنیني نوم لیکلی ؤ. زړۀ مې ډېر وغوښت چې د نازنیني جواب وګورم چې څه ئې لیکلي دي، بیا مې فکر وکړی چې نۀ د ملګري دی باید چې ملګری خپله دا لفافه خلاصه کړي او وې ګوري. لفافه مې د ټیبل په دراز کې کېښوده او خپل کار ته کښېنستم.

څو ورځې تېرې شوې خو نسیم دکان ته رانغی. یوه ورځ غرمه خوا ته هغه ډاکیه بیا راغی، یوه لفافه ئې راته ونیوله "ځیګرخون صاحب! ستاسو ډاک". ما لفافه ځني واخسته، دستخط مې ورکړو او ډاکیه ولاړی.

لفافه مې د ټیبل په دراز کې د هغې لومړۍ لفافې سره کېښوده. ماښام چې کورته تلم نو مې دواړې لفافې په دې نیت د ځان سره واخستې چې نسیم ته به ئې کورته ور وړم، هسې هم د هغه کور زما په لار کې ؤ. سیدها د نسیم کورته ورغلم، د کور دروازه مې ورو ټکوله، لږ ساعت وروسته د نسیم کشر ورور قسیم د کوره را ووتی. سلام دعا نه پس مې د نسیم پوښتنه ځني وکړه. هغه په جواب کې راته ووئیل چې "هفته مخ کې زموږ پلار هغه د کار روزګار د پاره ایران ته ولېږی". زۀ حیران شوم چې د تلو نه مخ کې ئې راڅخه رخصت هم وانخستی. څومره بې وفا وختی. د قسیم څه مې رخصت

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او د کور په خوا را روان شوم. کورته چې راغلم نو د ماخوستن ډوډۍ تیاره وه. ډوډۍ مې وخوړله، خپلې کوټې ته ولاړم، د سدرۍ (واسکټ) د جیب نه مې هغه خطونه را وایستل. زړۀ مې وغوښتل چې وې ګورم بیا مې وئیل نۀ د ملګري دي خفه به شي راځخه. په دغه هو ، نا ، کې مې یوه لفافه خلاصه کړه، خط مې څنې را اوباسی، په خط کې لیکلی خط (خطاطي) ئې ډېره ښائسته وه. بالکل د یو کاتب په شان ئې لیکلی ؤ. ماته ئې خطاطي ډېره زیاته خوند راکړه. بالکل داسې ؤ لکه چې ما پخپله لیکلی وي. د خط متن داسې ؤ.

السلام علیکم....... ښې چارې

نۀ پوهېږم چې ستا د خط څه جواب درکړم. نۀ مې لیدلی ئې او نۀ مې اورېدلی ئې. خو ستا خطاطي ډېره د کمال ده. زما ډېره خوښه شوه.

والسلام........نازنینه

د خط متن حیران کړم. ولې چې لیکلې خطاطي خو زما وه. لاکن د زړۀ خبره د نسیم جان وه. زر مې دویمه لفافه خلاصه کړه، خط مې څنې را اوباسی، د خط متن څه داسې ؤ.

السلام علیکم...... ښې چارې

ما اول هم درته ولیکل چې ما تاسو نۀ لیدلي یاست او نۀ اورېدلي یاست، لاکن که زما د زړۀ خبره اورېدل غواړې نو ستاسو خطاطي بالکل زما د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښې د خطاط په شان ده. ستاسو خطاطي زما ډېره خوښه شوه. مننه

والسلام نازنينه

حيران ئې کړم چې دا خو بله کيسه ځني جوړه شوه. د نازنيني خطاطي هم اعلی خطاطي وه. بالکل زما د خطاطي په شان.

زړه مې وغوښت چې يو بل خط ورته ولیکم او معلومه ئې کړم چې دا څوک ده.؟

سهار چې دکان ته راغلم نو اول مې کاغذ او قلم راواخستی او نازنيني ته مې خط ليکل شروع کړی.

اسلام عليکم خوږې نازنيني ښې چارې !

هيله کوم چې د ژوند په شپه او ورځ کې به د خوشحالۍ شېبې درباندې زياتې وي.

ستا خطونه مې ولوستل. تا په کې زما د خطاطي ډېر تعريف کړی ؤ، ستا ئې مننه. ستا پوښتنه دا وه چې تا زۀ نۀ يم ليدلی، نو که ما ليدل غواړې نو زما دکان چې په زونکې رام روډ دی او د ځيګرخون آرټس په نامۀ دی راشه. يا د هغه وروسته تاسو خپله فيصله وکړئ چې زۀ ستا سره د ميني کولو حق لرم که نا.

والسلام

ستاسو خپل ځيګرخون

خط مې په لفافه کې واچوی، پته مې پر وليکله، نزدې ډاکخانې ته ورغلم او پوسټ مې کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوې ورځې وروسته ډاکیه راغی، یوه لفافه ئې راکړه، دستخط ئې رانه واخستی او ولاړی. زر زر مې لفافه خلاصه کړه، د نازنیني خط ؤ، د خط متن داسې ؤ چې

السلام علیکم ځیګر خون صاحب

هیله کوم چې روغ جوړ به ئې. ستا خط مې ولوستی. واقعي زما هم ستا د لیدو ډېر شوق پیدا شو. هغه په دې چې ستاسو خط دومره ښائسته او نفیس دی نو تاسو خپله به څومره نفیس ئې. زما د استاد خبره چې د خطاطي څخه د انسان کردار معلومېږي. نو زۀ به انشاالله د اتوار په ورځ سهار ستاسو دکان ته درځم. ولې چې د اتوار په ورځ زموږ د سینټر چهټي وي. نور مجلس به هم هلته کوو.

والسلام نازنینه

د نازنیني خط مې دوه ځلې ولوستی، نن د جمعرات ورځ وه، اتوار ته لا دوې ورځې پاته وې. دا نن ورځ د سبا ورځ او د بل سبا ورځ او شپه رابانديې یو کال شول، بېخي نۀ تېرېدې. آخر د اتوار ورځ هم راغله، دکان مې ښه صفا کړی، خپلې خطي فنپارې مې آخوا دې خوا په دېوالونو راځوړندې کړې. لږ ساعت وروسته په برقعه کې یوه زنانه راغله، مخ ئې پټ ؤ، سلام ئې وکړو. زړۀ مې راته وویل چې دغه ده راغله. ما ورڅخه پوښتنه وکړه "وعلیکم سلام جي". هغې ښځې مخ لوڅ کړو. ما چې ورته وکتل نو د ځُلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــه مــي نا څاپــه ووتــل "تــهٔ، تــهٔ دلتــه څنګــه؟" هغــې لــه ماڅخــه وپوښــتل. "اســتاد جــي تاســو دلتــه څنګــه؟". زمــا د خطاطي شاګرده فهمیده زما مخته ولاړه وه.

"هــو زهٔ، راځــه راځــه دلتــه کښــېنه". مــا ورتــه نــږدې پرتــې چــوکۍ خــوا تــه د کښېنســتو اشــاره وکــړه. خپلــه هــم پــر یــوه چــوکۍ مخــامخ ورتــه کښېنســتم. زړهٔ کــي مــي وئیــل چــي دا بیــا لــه کومــه خــوا راغلــه. ټــول جــوړ کــار ئې خراب کړو.

"استاد جي! دا ستاسو دکان دی؟"

"نــا، دا زمــا د ملګــري او د ډېــر لــوی خطــاط ځیګرخــون دکــان دی". مــا رښــتونی حــال ځنــي پټ کــړو او پوښتنه مي ځني وکړه. "تهٔ دلته څنګه؟".

"هســي تېرېــدم پــه دې دکــان کــي مــي پــام شــو نــو را وګرځېــدم". دا خبــره ئــې وکــړه او شــاوخوا ئــې پــه دکــان کــي راځوړندو فنپارو ته وکتل.

"دا ستاســو فنپــارې دلتــه څــهٔ کــوي؟". پوښــتنه ئې رانه وکړه.

"دا، دا مــي دغســي ځوړنــدي کــړي دي". مــا هــم فنپارو ته وکتل او جواب مي ورکړو.

"ځیګرخــون صــاحب چېــري دی؟". بیــا ئــې رانــه پوښتنه وکړه.

"هغــه دي خــدای وبخښــي یــو کــال مــخ کــي وفــات شــو، دا دکــان ئــې ماتــه راپاتــه دی". جــواب مــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړو. دا ډېره پرېشانه شوه. لاندې ځمکې ته ئې کتل، بیا ناڅاپه ولاړه شوه "زۀ ځم پر ما ناوخته دی".

"لږ ساعت خو کښېنه، چای یا شربت خو وچښه". زۀ هم ولاړ شوم او ستړي مې ورته وکړو.

"نا زۀ ځم، د خدای په امان". دا په روانېدو شوه چې زما د خُلې نه ناڅاپه دا خبره ووته چې "تۀ نن سبا څۀ کوې؟ یعنې څه کار روزګار دې پیدا کړی دی که نا؟".

"هو استاد جي، زۀ په آرټ سینټر کې و انجونو ته خطاطي ښوونکې یم، ستا د دعا په برکت د خطاطي یو کتاب مې هم چاپ دی، د هغه ترون مې ستا په نامه کړی دی." راته ئې ووئیل.

"مبارک مبارک څۀ نوم یې کتاب؟"

"خطِ نازنین". دې جواب راکړو.

په دې نوم اورېدو سره هک پک حیران شوم. د وجود وېښتان مې جګ جګ ودرېدل، فهمیده زۀ خپل خوا ته متوجه کړم او د تلو رخصت ئې راڅخه واخستی. "استاد جي زۀ ولاړم د خدای په امان". ما هم په مړۀ خُله ورته د "خدای په امان" ووئیلو. زۀ حیران وم چې دا خو هغه د خطونو والا نازنینه ده. خپل نوم ئې بدل کړی دی لکه ما چې نوم بدل کړی دی. هلته فهمیده ټوله لاره صرف په دې سوچ کې وه چې که ځیګرخون مړ دی نو ما ته خطونه چا لیکل؟ داسې خو نۀ دی چې منشي استاد راته لیکل؟ نا نا داسې نۀ شي کېدی، منشي استاد ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریف دی، که هغه داسي کول غوښتنو به ئې پخوا لا کړي ؤ چي څه وخت زۀ د دۀ پنځه میاشتي شاګرده وم.

د هغې ورځې وروسته نۀ د نازنیني خط ځیګرخون ته راغی او نۀ د ځیګرخون خط و نازنیني ته. نازنینه که مئینه شوې وه نو صرف او صرف په هغه خطاطي مئینه شوې وه کومه خطاطي چي د دې د استاد و خطاطي ته سل فیصده ورته وه.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمچه

لـه سـهار راهیسـې وږی تـږی د کـوټې ښـار پـه واټونـو ګرځېـدی. یـوه پیسـه ئـې هـم د ځیـري او خیرونـو جـامو پـه یـوه جیب کـې نـۀ وه. غیـرت دې ځـې تـه رارسـولی ؤ چې چاتـه ئـې د یـوې روپـۍ سـوال هـم نـۀ کـاوه. اوس نـو لـوږې زور وربانـدې وکـړو او دې سـوچ پـه مخـه کـړو چـې د دې میـرات مـړي نـس د ډکېـدو څـه چـاره پکـار ده. پـه سـر پـک، لـوئ برېتونـه، بیـره رېـره، د ټیـټ (ګـړدي) قـد خاونـد، لـوئ خیـرن واسـکټ ئـې اغوسـتی، د قمـیض بټنـان ئـې خـلاص، تیـز اسماني شنې جـامې ئـې پـه غـاړه، پـه خولـو لونـد غـوړ پـړ تنـدی نیـولی، چـوټې ئـې هـم یـوه شـکېدلې او یـوه ترلـې پـه پښـو، د سیټهـ مـوتي رام د وړو و ګـودام تـه مخـامخ ودرېـدی. اوس نـو وخـت د ماښـام ؤ. سیټهـ مـوتي رام پـه ګـودام کـې مخـامخ ناسـت پـه حسـاب کتـاب بوخـت ؤ. دی هـم و ګـودام تـه مخـامخ ولاړ ؤ او سیټهـ مـوتي رام تـه ئـې ځیرځیـر کتـل. د سیټهـ مـوتي رام منشـي چـې یـو مسـلمان ؤ و سیټهـ تـه نـزدې ډېـر پـه ادب ولاړ ؤ، پـه دۀ کې نظر شو. نا بیره ئې پر دۀ رږغ کړو چې؛

څله دلته ولاړ ئې؟ څه ورک شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیټھ هم خپلي سترګي راپورته کړې او د دهٔ په خوا ئې وکتل.

اسد هم وبرېدی او د پوډري غونډي ئې خپل ځیګر وګراوه او د تګ تکل ئې کاوه چي سیټھ پر بږغ کړو.

ودرېږه، دا واخله.

سیټھ د لسو روپو یو نوټ و منشي ته ورکړو چي دې سړي ته ئې ورکړه. اسد ودرېدی چي څهٔ به راکوي.

منشي راغی او په قهر لړلي لهجه کي ئې و اسد ته د لسو روپو نوټ ونیوو او ورته ئې ووئیل؛

آدا واخله، یو خو له تاسو نهٔ یو خلاص، تول ورځ تاسو یا ست او خیرات دی. د دې وئیلو سره منشي بېرته د ننه ګودام ته ولاړی او اسد د لسو روپو نوټ په مټ کي ټینګ ونیوو او یوې خوا ته روان شو. او س نو په دې لسو روپو څه خوړل پکارۀ، روان ؤ چي پر یوه دکان ئې سترګي ولګېدلې چي پر لیکلي وو؛

(بمبئ بریانی، فی پلیٹ دس روپے)

زړه ئې خوشحاله شو، روح ئې تازه شو. چي دکان ته ورنږدې شو نو د بریاني خوږ بوئ ئې د سپږمو د لارې و مغزو ته ولاړی. زر ورغی په دکان کي پر یوه چوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېنستی. یو لس کلن ماشوم ورته راغی او ورته ئې ووئیل؛

سنگل یا ڈبل ؟

دهٔ زر د لسو روپو نوټ ورته ونیوو، هغه چې د دهٔ د لاسه نوټ واخستو نو نوټ د دهٔ د لاس په خولو لوند شوی ؤ. دهٔ ته ئې په تریو تندي وکتل او ورته ئې ووئیل چې؛

یہ نہیں چلتا۔

دغه لرم، ډېر وږی یم.

ماشوم بېرته وګرځېدی او ناره ئې کړه.

ایک سنگل۔

لږ سات وروسته ئې د اوبو ډک جګ او یو ګلاس راوړو د دهٔ په مخ کې ئې پر ټیبل کېښودو. دهٔ زر ګلاس د اوبو نه ډک کړو او په یوه ساه ئې ګلاس تش کړو، بیا ئې بل ګلاس ډک کړو او هغه ئې په یوه ساه تش کړو.

لس کلن ماشوم راغی د دهٔ و مخ ته ئې د بریاني پلیټ کېښودو چې ورسره دوې چمچې وې. دهٔ فکر او کړو چې دا یوه خو د خوراک چمچه ده نو دا بله بیا چې غابنو نه لري د څهٔ د پاره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربت او فاقو دې ځای ته رسولی وُ چې د ځانه سره به لګیا وُ خبرې به ئې کولې. د لږ سوچ کولو وروسته ئې ماشوم ته بږغ کړو، هغه راغی

جی اور کیا چاہیئے؟

یوه پوښتنه کوم. دا یوه چمچه خود خوراک ده او دا بله غابښ لرونکې چمچه د څهٔ د پاره ده؟

یہ گوشت کیلئے ہے.

ګوشت؟

ہاں جی.

کوم دی ګوشت؟

بریانی میں ہے.

دهٔ زر د خوراک چمچه را واخسته او په بریانې کې ئې ووهله. لاندې یوه بېخې وړه د چرګ غاړه پکښې پرته وه. دهٔ چې ورته وکتل نو د ځانه سره ئې وخندل او دې چمچو ته ګویا شو.

های چمچو! تاسو هم څومره د کار یاست. چې قد مو غټ وي نو په لوئ دېګ کې کار ورکوي. چې قد مو برابر وي نو په کوچني دېګ کښې. چې قد مو وړ وي نو د خوراک د پاره یاست. چې قد مو زما غوندې بېخې کوچنی وي نو د چای په لړلو کې کار ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو هم عجیبه یاست، اواره چمچه، غابن داره چمچه، جالۍ داره چمچه، واه ، عجیبه نومونه او رنګونه لری.
په کور کي بیا د زنانو په لاس کي او د نرانو پر سرو د یو لوی هتیهار په توګه استعمالیږی. زما خو هېري سواست، تاسو خو انساني خصلت هم لری. د هر شتمن په ځنګ کي یاست، د افسرانو په ځنګ کبني، د ملایانو په ځنګ کبني، د سیاسي لیډرانو په ځنګ کبني، واه چمچو واه. لکه ځنګه چي هغه منشي د هندو سیټھ په ځنګ کي چمچه ؤ.

اسد و چمچو ته مخاطب د ځانه سره لګیا ؤ، چمچه ئې راواخسته او په بریاني ئې د نس دوزخ ډکول پیل کړو.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمان

د هغــــې د ســــترګو مختـــه کــــرار کــــرار تيــــاره خورېـــده..... پښــو ئـــې کـــار پـــرې ایښـــی ؤ.....وړې ســــترګي.....ګول غـــنم رنګـــې څهـــره ئـــې مـــړاوي کېدله..... د حسينې حسن وار په وار پيکه کېدی.

وينـــه..... تکـــه ســـرهٔ وينه.....خنـــډه وينــــه..... کومـه چــې د هغــې د مړونــد څخـه بتـدريج روانـه بهېدلـه ، پــه وجــه پــر هغـــې کمـــزوري خـــوره کـــړې وه. زړهٔ ئـــې ډوبېــدی...... د نــبض رفتــار ئــې وار پــه وار کمېــدی...... د کــوټې د دروازې ګُنــډي کومــه چــې لــه دننــه څخــه بنــده وه...... تــه ئــې ډېــر پــه مايوســۍ کتــل...... د کــور ټــول وګــړي پــه خپلــو خپلــو کوټــو کــې داســې ننــوتي وو...... لکـه موږکـان چـې د پيشـو د وېـرې پـه خپلـو سوړو کـې پټ شوي وي.

د حســـينې د لاس نـــبض پـــرې شـــوی ؤ..... هغـــې د خپــل ژونــد وروســتۍ ســاهوې اخســتلې..... ســاه ئــې وار پـه وار تنګېدلـه.... او داسـې تنګېدلـه تـهٔ بـه وائـې چـې يـو چا د ستوني نه نيولې ده.

د شـــپې يـــوولس بجــې وې.... د کـــور ټـــول وګـــړي خپلــو کوټــو تــه د ويدېــدو د پــاره تللــي وو. پنځويښــت کلنــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غنم رنګې حسینه کومه چې یوه ډېره هوښیاره او نیکه انجلۍ وه خپلې انا ته دوا ورکړه او خپلې کوټې ته راغله. څنګه چې ئې د کوټې دروازه د ننه څخه ګُنډې کړه او د خپل پلنګ خوا ته را وګرځېده ناڅاپه د هغې پښه د یو لوی شي سره ولګېده او دا ولاړه پر مخا مخ پرته د شیشو پر ګلادنۍ ونښته چې له کبله ئې بدبختانه د لاس نبض پرې شو.

لومړی خو هغې فکر وکړی چې دومره خوږ نهٔ دی، معمولي پرې دی، لاکن کرار کرار د وینې د زیات بهېدلو په وجه د دې پر سترګو تیاره خوره شوه..... ژبه ئې ګونګه شوه.... پښو ئې بالکل کار پرېښودی..... دا پوهـ شوه چې د دې آخري وخت راغی..... دې په زړهٔ زړهٔ کي ووئیل چي

"خلک به وائي چې حسینې خودکشي کړې ده.... زما د جنازې لمونځ به هم د وخت ملایان نهٔ ورکوي.... پر ما به قسما قسم فتوې لګېږي.... زما مور او پلار به له شرمه چاته مخ نهٔ شي ښکاره کوی.... زما وروڼه به د خلګو پیغورونه اوري...... زما ورېندارګاني به په خپل پلرګنۍ کي پر ما خبري جوړوي.... لاکن زما خدایه! ته ښه خبر ئې چې ما خودکشي نهٔ ده کړې". دا ئې په زړهٔ کي ووئیل، کلمه ئې تېره کړه او سترګي ئې پټې کړې.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا حاصل بشر

عشق هم کله حاصلېږي؟ او که یا حاصل شي نو هغه ته موږ عشق وئیلی شو که نهٔ؟

ریاض چې یو ډېر ښکلی ځوان ، ښه تعلیم یافته، جګ نری، د مور او پلار د سترګو تور او د پنځو ورونو تر ټولو کشر نازولی وروړ وُ. یوه خور ئې درلوده چې هغه ئې هم د ماما و زوی اسفند ته وادهٔ کړې وه.

کله چې ریاض د ثوارلسم ډګری تر لاسه کړه نو په یوې پراوئیویټ کمپنۍ کې فیلډ آفسر ولګېدی. خپل د قابلیت له لاري ورځ تر بله د ترقۍ په خوا روان وُ. کله به کراچي کله به اسلام آباد او کله به د مري غوندي ښکلې سیمه کې د ورکشاپ د پاره د کمپنۍ د خوا لېږل کېدی.

کمپنۍ چې وکتل چې ریاض ډېر محنتي او قابل ځوان دی نو ئې د کمپنۍ فنانس (مالیات) آفسر پر چوکۍ کښېنوی. د ټولي کمپنۍ کهاته د دهٔ په لاس کې وه، د ټول تور او سپین مالک وُ، کمپنۍ هم ورځ په ورځ ترقي کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــوه ورځ د کمپنــۍ جــي، ایــم (جنــرل منېجــر) دی خپــل دوتــر تــه را وغبــنتی، دهٔ تــه ووئیــل چــي "نــن نــن بــه تاســو لاهــور تــه روانېــږئ، دا ستاســو ټکــټ دی، هلتــه پــه لاهــور کــي ستاســو د اســتوګني پــه یــو ډېــر ښــه هوټــل کــي بندوبســت شــوی دی، ســبا ستاســو د مســټر انــور ســره مــا میټنــګ فکــس کــړی دی، هــادا فائــل واخلــه، اوس اوس بــه ئــې ســټډي کــړې، پــه دې فائــل کــي هغــهٔ ټــول ډیټېــل دي چــي د کوم به تاسو په میټنګ کي ډسکس کول وي".

"ضــرور ســر، تاســو بــې فکــره شــئ". ریــاض فائــل او لفافه ځني واخستله او خپل کیبن ته ځني روان شو.

مــازدیګر ریــاض د کــوټي ائیرپــورټ تــه د دوتــر پــه ګــاډۍ کــي ولاړی. پــه جهــاز کــي کښېنســتی او د دوو ســاعتو ســفر کولــو وروســته لاهــور تــه ورســېدی. ګــاډۍ تیــاره ورتــه راغلــې وه، دی ئــې ســیدها خپــل ټــاکلي هوټــل تــه ورســوی. هلتــه خپلــي کمــرې تــه ولاړی. د لــږ آرام کولــو وروســـته ئـــې کمـــرې تـــه ډوډۍ را وغبـــتله. د ډوډۍ خوړلــو وروســته ئــې د میټنــګ فائــل را واخســتی، ښــه ئې ســټډي کــړی. ګهــړۍ تــه چــي ئــې وکتلــې نــو د شــپې یــوه بجــه شــوې وه. فائــل ئــې د څنــګ پــر ټیبــل کښېښــووی او ویده شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار چې را پورته شو نو ئې ځان تيار کړی. ناشته ئې په خپله کمره کې وکړه او د ميټنګ په خوا روان شو. د ميټنګ ځای هوټل ته نږدې ؤ. د پرون ماخوستن ګاډی ورته راغلې وه. دی ئې د ميټنګ ځای ته ورسوی. نيمه ورځ ئې په ميټنګ کې تېره کړه. ميټنګ ئې ښه کامياب شو. د هغه ځای چې را ووتی نو ئې په فکر کې د يوه ملګري دا خبري راغلې چې لاهور د حسن ښار دی. په لاهور کې حسن پرېمانه دی. چې څه دې زړۀ غواړي هغه پيدا کېږي په کښې. د ښائستو او تنکيو انجونو کمې نشته. ډېرو خلګو دا تنکۍ غوټۍ حاصلي کړي دي او خپل ټول ژوند ئې ورسره تېر کړی دی. ډېرو خلګو بيا په لږو پيسو صرف د ساعت تېري د پاره د دې تنکيو غوټيو خوند اخستی دی.

رياض اول ځل لاهور ته راغلی ؤ. د حسن وليدلو ته لېواله شو. زړۀ ئې وغوښت چې د ساعت تېري د پاره نۀ بلکې کۀ دي د ژوند ملګرتيا د پاره د حسن په بازار کې يوه حسينه تر لاسه کړه نو به دې ژوند هوسا شي.

په ګاډی کې کښېنستی، د ګاډی ډرائيور ته ئې ووئيل چې "مينار پاکستان ته درځه". هغه هم دی مينار پاکستان ته بوتلی. هلته د مينار پاکستان په سبزه زار کې وګرځېدی. هيڅ يو داسې حسن ئې په نظر نۀ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دهٔ د زړهٔ تسکین ئې کړی وای. بیا راغی پر یو بینچ کښېنستی. د لارې په آبله خوا مخامخ پر بینچ یوه ښځه ناسته وه. د ریاض چې په کې پام شو نو ښځه ورته لږ غوندي پریشانه ښکاره شوه. چې ښه په غور ئې ورته وکتل نو په څهره کې ئې سترګې ښخې شوې. ډېره ښائسته وه. د حسن یوه مجسمه وه. غټې غټې توري سترګې، تک تور وېښتان، تک سرهٔ لاکن لږ پنډه شونډان. ریاض د دې ښځې په حسن کې لاهو شو، ولاړی وربانديي عاشق شو. ریاض د ښځې په حسن کې لاهو ؤ چې د ښځې هم په ریاض کې پام شو نو د لږ ساعت وروسته د خپل بینچ څخه را ولاړه شوه او د ریاض د بینچ په خوا را روانه شوه.

کله چې دا را روانه وه نو ریاض د دې په تک او وجود کې پام شو. په یو داسې انداز کې را روانه وه چې د سړي د وجود ټول وېښتان ورته جګ درېدل. په ډېر نزاکت، په سرو شونډو مسکۍ راغله د ریاض په څنګ کې پر بینچ کښېنسته.

"اسلام علیکم" چې څنګه کښېنسته نو ئې ریاض ته سلام وکړو.

"وعلیکم" ریاض په حیرانۍ کې نیم جواب ورکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"آپ کسی کو ڈھونڈ رہے ہیں؟" ښځې په مسکې شونډو په اردو ژبه پوښتنه ځنې وکړه او تکرې ئې لږ د خپل ګرېوان نه لېرې کړو.

رياض چې د دې ګرېوان ته وکتل چې د قميض غاړه ئې ډېره لويه وه، تکه سپينه لکه شيدې نيمه سينه ئې ښکاره کېده. د رياض ژبه ګونګه شوه.

"میں نے آپ سے پوچھا کہ آپ کسی کو ڈھونڈ رہے ہو؟" ښځې دا ځل په داسې انداز کې ځنې وپوښتل چې د رياض د وجود ټول وېښته جګ ودرېدل. ښځې په يوه ګوته د خپلو وېښتو سره لوبې کول پېل کړو او دا بل لاس ئې د رياض په ځنګانه کښېښودی.

د رياض په وجود کې لکه کرنټ چې پيدا شي داسې کېفيت خور شو. پر تندي ئې د خولې څاڅکي ښکاره شوې، د سترګو رپ ئې لا ورک شو.

ښځې ورته په ځنګانه يوه چونډ که ورکړه.

رياض زر بيدار شو، ښځې ورته ووئيل چې "میرے ساتھ چلوگے یا اپنے ساتھ لے جاوگے؟".

رياض اوس لږ قدرې بيدار شوی ؤ. ځان ئې سره سم کړو، خپل حواس ئې په قابو کې کړل او ورته ئې ووئيل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ما چي کله تهٔ ولیدلې نو په اول نظر کي دربانـدي عاشق شوم. ستا تر راتګ پوري ما تهٔ په خپل تصور کي حاصله کړې هم وې، ما تهٔ خپله دنیا هم ګرځولې وې، ما ستا رنګه ښائسته چرته په ژوند هم نهٔ وه لیدلې، واه، د قدرت څومره ښائسته تخلیق ئې. خو افسوس چي تا څوک نهٔ شي حاصلولای. ستا سره عشق لا حاصل عشق دی. زهٔ شاید د دنیا واحد کس یم چي د لږو ساعتو د پاره ستا ربنتونی عاشق شوم. لاکن زهٔ دعا کوم چي زما رنګه دي بل څوک دا ستا په شان ښائست باندي عاشق نهٔ شي".

"وہ کیوں؟" ښځي په حیرانتیا کي ځني وپوښتل.

"زما په خیال چي په پښتو پوهېږې؟"

" ہاں میں پشتو سمجھتی ہوں، کیونکہ میرا زیادہ تر تعلق پٹھانو سے ہے"

ښځي په جواب کي راته ووئیل.

" اچھا آپ نے وہ عشق والی بات کیوں کی؟" ښځي وپوښتل.

"هغه په دې چي تهٔ په بني آدم کي لا حاصل بشر ئې. د نرانو و جنسي جذباتو ته تسکین خو بخښلی شې، لاکن و نر ته خپل ټول ژوند او وراثت نهٔ شې ورکولای".

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبته

شاله چې څنګه د دلبر و دکان ته ننوته نو د دلبر پر مخ د خوشحالۍ وړانګې ښکاره شوې. شاله راغله په دکان کې پر یوه پرته چوکۍ کښېنسته.پنځویښت کلنه شاله د دلبر معشوقه وه، معشوقه هم داسې چې هر څه ئې د دلبر نه قربان کړي وو. دلبر هم پر شاله مئین ؤ، خو صرف د شاله پر ښائسته او ځوان بدن. شاله مخامخ ورته په چوکۍ ناسته وه، ټکری ئې په سر ؤ خو نیم، نیغ نیغ ئې دلبر ته کتل چې دا وخت و دوو ښځو ته ئې کپړې (رختونه) ور ښکاره کول. تر اوسه شاله هیڅ یوه خبره نۀ وه کړې، غلې ناسته وه. لږ ساعت وروسته دواړو ښځو دلبر ته روپۍ ورکړې، دلبر کپړې ورته په یوه کڅوړه کې واچولې او ښځې د دکان نه ووتې. شاله زر را ولاړه شوه د چوکۍ نه دلبر ته نږدې پر بینچ کښېنسته. دلبر هم راغی د شاله په څنګ کې کښېنستی، هغه هم دومره نږدې چې د شاله د وړې سره ئې وږه لګېدله. شاله لږ وڅکېدله. "دا دومره ورځې چېرې وې ظالمې، خو په انتظار انتظار دې ویلې کړم". دلبر ورته په مینه او ګیله منه لهجه کې ووئیل.

"زۀ هم دغه غواړم چې زما په انتظار کې ویلې شې". شاله هم په نخرو کې ورته ووئیلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا خو ښه ده، خپل عاشق ښه کړه، ته ئې زوروره ئې، ته د هر څه کولو اختیار لرې". دلبر په جواب کې ورته ووئیل.

"په را روانه جمعه زما د ورو واده دی، یوې دوې ښې ډ کې جوړې را ښکاره کړه".

دلبر ولاړ شو، د شلف نه ئې درې څلور جوړې کپړې را واخستې چې بېخي ښائستې او ګرانې معلومېدې.

"دا خو ډېرې ښائستې جوړې دي، په څو دي؟". شاله پر کپړو لاس تېر کړی او ځني وې پوښتل.

"ستا د پاره دا قیمت نهٔ لري، ترتا جار دا جوړې". دلبر په جواب کې ورته ووئیل، د شاله فکر په جوړو کې ؤ خو د دلبر سترګې او فکر د شاله په وجود کې ؤ. شاله غلې وه، دلبر پوهـ شو چې ګوا نن دي کار جوړ دی، راځه یو وار ئې ښکله کړه.

"شاله!" نن خو مې ارمان را پوره کړه"

"کوم ارمان؟"

دلبر راغی په څنګ کې یې ورته کښېنستی، وړه ئې د شاله د وږې سره لګېدله، شاله خاص باک نهٔ په کې ووهی، "یو وار دې ښکلول غواړم". دلبر په داسې انداز کې ورته ووئیل چې شاله لړ وډاره شوه زر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېږ ځني لېري شوه. "دلته؟....یا دلته نهٔ.... بلکې اوس نهٔ، بل وخت."

"بیا کله؟... هر وخت مې لکه کتهٔ و پر اور خوټکوې."

د لېږ سوچ کولو وروسته شاله ورته ووئیل" د وادهٔ په ورځ."

"قول دی... بیا خو به انکار نهٔ کوې؟" دلبر ځني وپوښتل.

"زهٔ تولـه تر تا قربان زما جانانه... خو اوس او دلته نهٔ." شاله په جواب کي ورته ووئیل.

"نو بیا چېري به سره وینو؟" دلبر زر ځني وپوښتل او په داسي انداز کي ئې ځني وپوښتل لکه سم د لاسه دي سبا جمعه شي.

"د وادهٔ په ورځ کله چي دوی پر ورا (جنج) ولاړ شي نو به زهٔ دلته راشم، بیا چي چېري ستا خوښه وه هلته به ولاړ شو خو صرف د دوو ګهنټو د پاره." شاله په مسکي کي جواب ورکړو او د تلو د پاره ولاړه شوه. دلبر هم ورسره ولاړ شو. جامې ئې ورته په یوه کڅوړه کي واچولې او رخصت ئې کړه.

د جمعې ورځ شوه.... ماسپښین ورا تیاره شوه.... شاله د ناخوبۍ او ستړیا بهانه وکړه په ورا کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تلو څخه پاتـه شـوه.... څنګـه چـي ورا ولاړه نـو شـاله زر زر ټکـري پـه سـر کـړی، د کـوره ووتـه او نـږدې د ښـځو د جـامو مارکیـټ تـه ولاړه. دلبـر ورتـه پـه انتظـار ؤ..... څنګه چي شـاله دکـان تـه راغلـه نـو دلبـر پـه ګیلـه منـه لهجـه کي ځني وپوښتل."څو مره ځنډ دي وکړو؟"

"ورا وځنډېلــه، زهٔ خــو لـــه وختــه لا تيــاره وم."

جواب ئې ورکړو او راغله پر يوه چوکۍ کښېنسته.

"د کښېنسـتو وخـت نـهٔ لـرو، ځـه چـي ځـو." دلبـر ورته په ولاړه ولاړه ووئيل او د تلو اشاره ئې ورته وکړه.

"چېري ځو؟"

"مـا ديـوه ملګـري څخـه ګـاډی راوسـتلې ده، ځـو چکر وهو بېرته زر راځو."

"داسي نهٔ چي ناوخته شي؟"

"نـهٔ ناوختـه کېـږي، زر راځــو، تـهٔ درځـه." دلبـر د تاذيلي په انداز کي ورته ووئيل.

"خــو دلــې بــه مجلــس وکــړو، د دبانـدي تلـو څـه ضرورت دی؟". شاله ورته ووئيل.

"تـا لـه مـا سره قـول کـړی ؤ، اوس ګـوره بـې قـولي مهٔ کوه". دلبر په ګيله منه لهجه کي ورته ووئيل.

شـاله لـږ سـوچ وکـړو، بيـا ئـې يـوه سـړه اسـوېلي وکړه او ولاړه شوه"درځه، خو ګوره زر به راځو."

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر هم خوشحاله شو، د خُلې نه ئې ووتل "خود، خود، ستا حکم په سر سترګو."

شاله ته ئې ووئیل چې "ته اول دروزه، د مارکیټ دباندې یوه سپینه ګاډۍ ولاړه ده، د هغې سره ودرېږه، زهٔ دکان بندوم درپسې درځم."

شاله هم "سمه ده" ورته ووئیل، مخ ئې په ټکرۍ کې ښه پټ کړی او ووتله ولاړه د مارکیټ دباندې د یوې سپینې ګاډۍ سره ودرېده. لږ ساعت پس دلبر هم راغی. دواړه په ګاډۍ کې کښېنستل. شاله د دلبر سره څنګ کې مخ سیټ کې کښېنسته. دواړو د مینې د راز و نیاز خبرې کولې. لږ ساعت پس ګاډۍ د په یوه سرمایه داره علاقه کې د یوې بنګلې مخته ودرېده. شاله د دلبر څخه په تجسس کې وپوښتل. "دا موږ چېرې راغلو، دا د چا کور دی؟"

"دا مې د یوه ملګرې کور دی، هغه اسلام آباد ته تللی دی، بنګله ئې خالې ده چابې ئې ماته راکړې ده." دلبر د دې جواب سره د ګاډۍ نه شېوه شو. د جیب نه ئې چابې را وایستله او د بنګلې دروازه ئې په خلاصه کړه. بېرته راغی ګاډۍ ئې ننباسله. د ګاډۍ نه شېوه شو ولاړی دروازه ئې بېرته بنده کړه. شاله لا هغسې په ګاډۍ کې لږ فکرمنده ناسته وه. دلبر راغی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاله د خوا د ګاډي دروازه ئې خلاصه کړه "بې غمه راځه، څوک نشته، صرف ما او تا يو." دواړه دننه ولاړل، په ټې وي لانچ کې پر يوه صوفه سره کښېنستل، شاله لږ خوف اخستې وه، دلبر پوهـ شو چې شاله خوفزده ده نو ئې زرد چاى او جوس پوښتنه وکړه. شاله د جوس فرمائش وکړو. دلبر ولاړ شو د پخلنځي (کيچن) خوا ته ولاړى. شاله غټ ټکرى له ځانه لېري کړو او په غاړه کې ئې پروت نرى ټکرى ئې په سر کړو. په نوي جامو کې ډېره زياته ښائسته ښکارېده. هسې هم ډېره ښائسته وه. دلبر هم د دوو ګلاسونو جوسانو سره راغى. څنګه چې ئې پر شاله سترګې ولګېدې نو ئې د بدن ټول وېښتان جګ جګ ودرېدل. وې وئيل "شاله تۀ په دې جامو کې ډېره ښائسته ښکارې".

"د چا تحفه ده، هن؟" شاله په مسکې شونډو د دلبر د تحفې تعريف وکړو. "دا جوسان دې له کومه کړو؟" شاله د جوس ګلاس د دلبر څخه ونيوى او څنې وې پوښتل.

"ملګرې مې راته وئيلې وو چې فريج د هر څه خوراکې او څښاکې شيانو څخه ډک دى".

"شاله!"

"هن"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"خپل قول خو دي په ياد دی"

"کوم قول؟" شاله په نا انجانه انداز کي جواب ورکړی. دلبر د جوس ګلاس په لاس کي پر صوفه باندي نور هم شاله ته ورنږدې شو. دومره ورنږدې شو چي ورېږه ئې د شاله د ورږې سره جنګېدله. شاله هم د جوس يو غوړپ (ګوټ) وکړو. دلبر نېغ نېغ د شاله مخ ته کتل، يو لاس ئې د شاله په غاړه کي ور واچوی په دا بل لاس کي ئې د جوس ګلاس ؤ. شاله د جوس بل غوړپ هم وکړو. داسي ئې نيم ګلاس جوس تمام کړو، دلبر تر اوسه يو غوړپ جوس هم نهٔ ؤ څښلی. دلبر و شاله ته نور ورنږدې شو، د شاله پر سرو نريو شونډو باندي ئې خپل په برېتو کي پټ شنه شونډان کښېښوول. دې ښکلول د شاله وجود ډهيله غوندي کړو او د دلبر په وجود کي ئې يو ناديده حرارت پيدا کړو. دا عمل څو ځلي تکرار شو، دې ځلي د دواړو شونډي يو د بل سره پيوست شوې، د دلبر لاس د شاله پر سينو وموښتی او د شاله سترګي چي سرې بخوني اوښتي وې به يو وار بندي او بيا خلاصي شوې.

د دلبر حال اوس داسي ؤ چي بالکل د ټينګېدو وتلی ؤ. نرينه شهوت ئې په واک کي نهٔ ؤ. د دواړو شونډي او وجود ونه يو د بل سره پيوست وو. شاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس په خپل سود کې نۀ وه، هغه مکمله د دلبر په غېږ کې لکه یوه لوبته پرته وه. د دلبر لاسونه او شونډې دواړه د شاله د وجود په منبلو او ځبېښلو کې پوره پوره سرګرم عمل وو. حتی چې کوم ارمان د دلبر ؤ هغه پوره شو، د خولو ډک پک یوې خوا ته پر صوفه پرېوتی، پورته ئې چت ته رډ رډ کتل او غټې غټې ساهوې ئې اخستې.د دۀ ارمان د شاله د رضا بغېره پوره شو. ولې چې شاله دا وخت بې سوده وه. د تل د پاره بې سوده وه. هغه یوه لوبته وه چې دا وخت د لبر د لوبو تسکین ئې کاوی. کله چې د دلبر شهوت ښه سوړ شو نو شاله ئې وښوروله، هغې ته ئې ږغونه وکړل لاکن د شاله د خُلې هیڅ ږغ نۀ راوتو، دلبر پوهـ شو چې په شربت کې رانه د نشې دوا زیاته شوې وه، لږ ساعت پس به په سود کې راشي. لاکن هغه لږ ساعت تر نیمې شپې ورسېدی. دلبر ډېرې هڅې وکړې چې شاله په سود کې راولي، خو شاله په سود کې نۀ راغله، هغه به ولې په سود کې راتله، هغه د تل لپاره بې سوده شوې وه، د یوې لوبتې په شان چې نۀ خندېدی شي، نۀ ژړېدی شي، نۀ ږغېدی شي، نۀ اورېدی شي، نۀ ګرځېدی شي او نۀ کښېنستی شي. بس پرته وي د ماشومانو په غېږ کې. هغه که هر څه باندې کوي کولای ئې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر پوه شو چي شاله د تل لپاره بې سوده شوې ده. او س لار ځني ورکه وه، هر څه سوچ چي ئې وکړو خو په يوه نتيجه نهٔ رسېدی. په ډېره پرېشانۍ کي ئې پر ځان لعنتونه وئيل، خپل د سر وېښتان ئې شکول خو هيڅ فائده ئې نهٔ وه.

ناڅاپه ئې په دماغ کي يو شيطاني خيال راغی. د شاله بې سوده وجود ئې د ګاډی په ډيکۍ کي واچوی، و بنګلې ته نږدې د غرهٔ په خوا ئې ګاډی روانه کړه. هلته ئې په يوه ژوره کنده کي د دې بې سود وجود وغورځوی او په تاذيله د هغه ځای نه د ښار نما خپلي علاقې خوا ته راغی.

څو ورځي تېري شوې، د يوه شپانه په اطلاع د شاله وروڼو د پوليس په مدد په هغه ژوره کنده کي د شاله په وينو لړلي شلېدلي جامې او سينډل ومونډل. ټول وجود ئې د غرو ګيدړانو او چغالانو خوړلی ؤ. اوس د شاله وجود هغه لوبته هم نهٔ ؤ پاته. د جامو او سينډلو په مدد سره د کور خلګو د شاله مړی وپېژندی. د سر کهوپړۍ او څو نور هډونه ئې په يوه بوجۍ کي واچول را ئې وړل کلي ته. بيا ئې د کلي په هديره کي دا بوجۍ خاورو ته وسپارله. د شاله په کور کي تر ډېرو ورځو د ښځو له خوا د غم ماتم کېدی. د فاتحې کمبلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـورې وې، خلـګ تلـل راتلـل، دعاګـاني پســې کیـدې، ځوانـان لګیـا وو دعـا تـه راغلـو خلګـو خدمتونـه ئـې کـول، دلبـر هـم لګیـا ؤ و راغلـو خلګـو تـه ئـې یـخ یـخ شـربت ورکولو او د خلګو تنده ئې ور ماتوله.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

نخښه

د ډاکټرانو د رپورټ مطابق د شمۍ په غونډه پښه کي د مردار زخم په وجه د کینسر جراثیم خور شوي وو. اوس به دا پښه پوره له بیخه پرېکول غواړي. ګني دا جراثیم به پورته په ټول وجود کي خور شي. شمۍ له تېرو دوو هفتو په شوکت خانم هسپتال کي داخله وه. د غړي د زخم د خرابېدو په وجه د هغې ټوله پښه سر تر پایه پړسېدلې او تکه شنۀ اوښتې وه. حالانکې په سر سر کي دا یو معمولي زخم ؤ. داسي زخمونه اکثره زر جوړ شي او داغ ئې هم ولاړ شي. لاکن د شمۍ بدبختي وه که د هغې د شوګر ناروغي وه چي معمولي زخم ئې په یو نۀ جوړېدونکي ناسور بدل شو.

خان اکبر چي د شمۍ خاوند ؤ نۀ پوهېدی چي دا زخم د شمۍ پر غړي څنګه جوړ شو. دوی له کوټي څخه دوې هفتي مخ کي لاهور ته د شمۍ د علاج د پاره راغلي وو. د کوټي ډاکټرانو و شمۍ ته جواب ورکړی ؤ او د شوکت خانم کینسر هسپتال لاهور ته د تلو مشوره ئې ورکړې وه.

شمۍ چي د خپل خاوند خان اکبر سره ئې د وادۀ پنځلس کاله تېر کړي وو، ځلوېښت کلنه ښاغه، غنم رنګې او د جګ قد خاونده ښځه وه. یو زوی لس کلن، دوې لوڼي اتۀ او شپږ کلني ئې درلودې. خاوند خان اکبر به هر وخت په سفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ؤ. د لارۍ ډرائیورؤ نو پر کور به ډېر کم ؤ. په دوو هفتو کې به یوه یا دوې شپې کورته راغی، بیا به نوري ورځې د ملک په بېلا بېلو سیمو کې به ئې د مسافرۍ شپې سبا کولې.

د خان اکبر یو ځوان، جره، دېرش کلن ګاونډی لطیف چې د خان اکبر په غیر موجودګۍ کې د دهٔ د کور د باندې ضروریات به ئې ور پوره کول، د شمۍ سره ئې ښه ناسته پاسته جوړه کړې وه. ښه سرکاري نوکري ئې درلوده، ښې پیسې ورسره وې، هر وخت به ښه تیار ګرځېدی. لطیف د خان اکبر په مخ کې کوچنی را لوی شوی ؤ، پر لطیف ئې ډېر اعتماد او باور ؤ، لطیف به هم د خان اکبر ډېر عزت کاوه.

شمۍ چې له ډېره موده ئې د لطیف سره په زړهٔ زړهٔ کې په شدت سره مینه درلوده او په خُله ئې ورته نهٔ شو وئیلای یوه ورځ چې خان اکبر په مسافرۍ تللی ؤ لطیف د حال احوال د پاره د خان اکبر کورته راغی. ماشومان ټول سکول ته تللي وو، شمۍ په کور کې یوازې وه، داسې نهٔ چې دا د لطیف اول ځل ؤ چې شمۍ په کور کې یوازې وې او دی دې راشي. خو نن شمۍ ورته ځان ښه سینګار کړی ؤ، لطیف ئې په خپله کوټه کې پر پلنګ کښېنوی، دا ورسره په څنګ کې کښېنسته، لطیف ته ئې په مینه ځیر ځیر کتل، لطیف اول خو سم نهٔ پوهېدی او لږ وار خطا غوندې ؤ لاکن لږ ساعت وروسته ئې سر خلاص شو چې د شمۍ څهٔ اراده ده. شمۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته د خپلي میني اظهار وکړی او لطیف هم د خپل هوس د سرېدو د پاره "هو" وکړه.

لطیف جره ځوان، وینه ئې توده او شمې تجربه کاره.

دواړه په مینه کي دومره غرق ول چي شمې خپل ټول وجود و لطیف ته ور سپارلی ؤ او لطیف د شمې د وجود د هر اندام نه خوند اخستل خپل حق ګڼلی ؤ. لطیف د تُندي ځوانی په جوش کي د شمې پر چاغ او لوڅ غړي خُله کښېوده او دومره په شدت سره ئې غاښ پر ولګوی چي د شمې د خُلې نه د درد د شدت په وجه یوه داسي چغه ووته لکه یو څوک چي بل کس په چاړه ووهي.

شمې لطیف یوې خوا ته پوري وهی، کښېنسته او خپل غړي ته ئې په ځیر وکتل، پر غړي ئې د وینو د څاڅکي په شان تک سرۀ، د غاښو نشانونه ول، شمې په ګیله منه او ژړغوني انداز کي لطیف ته ووئیل. "ولي ظالمه! داسي څوک کوي؟"

لطیف په مسکي کي ورته جواب ورکړو چي "دا زما د میني نخښه ده، دا به تر مرګه ستا پر غړي وي."

په دا بله ورځ د شمې د پښې د پړېکولو نښه وتاکل شوه. د شپې د پښې د درد د شدت په وجه شمې پور پرېکړی او د لطیف د میني نخښه ئې د تل د پاره د ځان سره ګور ته یووړه.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويلن

ما چې د هغۀ سترګې وليدلې نو وډار شوم. تکې سرې، پړسېدلې، اوږده اوږده برېتونه، وېښتان ئې هم له اندازې اوږده وو. په لاس ئې د ګهړۍ پر ځای رنګارنګ سپينسې راتاؤ کړي وو، يوه پانچه (پائڅه) ئې کښته او دا بله ئې پورته وه، څادر لږ په ووږه او زيات په ځمکه پروت، سګريټ په لاس کښې، د ګرېوان تڼۍ ئې خلاصې، په غاړه کې ئې لاکټان ځوړند، ببره سينه، په غوږ کې ئې د لمر ګل ټومبلی زما مخې ته راغی لکه دی چې د دې علاقې، کلي شوده (بدمعاش) وي.

"څوک ئې او دلته څۀ کوې؟" دې شوده رانه په داسې انداز کې پوښتنه وکړه لکه، تۀ وائې دی به د پښتو فلمانو هيرو وي.

"زۀ دلته د يو ملګري کورته روان يم". ما ورته ښه په شرافت او اخلاق جواب ورکړو.

"ځۀ چې بيا دې دلته ونۀ وينم، ګنې "هاهاهاهاهاها". د لاس د ګوتو نه ئې توپنکچه جوړه کړه، ښه په رعب داره آواز او کړس کړس خندا ئې راته وويل، ناڅاپه ئې په يو ډېر ښکلي کم عمر هلک سترګې ولګېدې، ماته ئې وويل چې "زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکو راغی ګنې نن به ته راڅخه ژوندی نه وای تللی، هاهاهاهاها " دا ئې ووئیل او د هغه ښکلي کم عمر هلک په خوا روان شو.

زۀ هم د ملګري کورته روان شوم او د ځان سره مې فکر وکړو چې دا بیا څۀ بلا وۀ؟ دا څنګه حرکت ئې وکړو. خو خیر، زۀ د ګل خان کورته ورسېدم هغه سره مې علیک سلیک وکړو او ورسره په حجره کې کښېنستم. د ډوډۍ خوړلو په وخت راته یاد شو چې تاخو یو هیرو په لاره لیدلی وۀ.

"یاره ګل خانه! دلته په لاره کې مې یو ځوان ولیدو، سم د ځانه ئې حسن سواتی (د پښتو فلمانو هیرو، ویلن) جوړ کړئ وۀ. ماته ئې وئیل چې چېرې ځې؟ ما جواب ورکړو چې د ملګري کورته. نو په ښه بارعب انداز کې ئې راته ووئیل چې ځۀ، بیا دې دلته ونۀ وینم، خدای دې د هغه تنکي ښکلي هلک سره ښه وکړي، که هغه هلته نۀ وای ښکاره شوای نو خدای خبر چې دې ځوان به له ما سره څه کړي وای".

ما چې خبره پوره کوله نو ګل خان په کړس وخندل، زۀ ئې حیران کړم چې دا ولې خاندي؟ خو بېرته ئې زر د خُلې او د څهرې نه خندا او د خندا آثار داسې ورک شول لکه د کوچ نه چې وېښته وباسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"یاره زرګیه! دا هیرو نهٔ دی، خو د هیرو ګیري په وجه ئې خپله مور مړهٔ کړه.

"مور مړهٔ کړه؟" زهٔ ئې هک پک حیران کړم.

"هو، مور".

"څنګه؟"

"هغه داسې چې د ې ځوان د پښتو فلمونه ډېر کتل، بیا یو ورځ دهٔ یو داسې فلم او کتو چې په هغه کې هیرو خپله مور مړهٔ کړي. دا خبره وه چې دا ځوان کله کورته راغی نو مور ئې کتغ نهٔ وُ پخ کړی، پخوو به ئې څنګه؟ د پیسو درک نهٔ وُ، ځوان زوی ئې ټوله ورځ په سینماګانو کې ورک وُ، ښکلو تنکیو هلکوانو پسې به ټوله ورځ ګرځېدو. خبره دومره وه چې د ې ځوان دوه ډزه (مرمۍ) خپله مور وویشته. څو ورځې ورک وُ، خو بیا بېرته را پیدا شو، خېل او خپلوان هیڅ نهٔ ورته وائي. او س ئې د ماغ کار نهٔ کوي، که کوي نو صرف داسې چې دی هیرو دی او هر یو انسان ورته ویلن ښکاري. چېرته چې یو ښکلی هلک ووینې نو ورپسې شي. د کلي د ماشومانو ښه سات په تېر دی".

ګل خان چې دا کیسه راته وکړه نو د وجود ټول وېښتان مې جګ ودرېدل، ما ورته وئیل چې "دا خو هیرو نهٔ دی، دا خو ویلن دی. که تاسو هیرو ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايا ستنو دا تاسو د هغې سپين سري سره بد کوئ کومه چي د دهٔ غوندي بې غيرت انسان د لاسه لـه دې دنيا نه ولاړه."

○○○○○○

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library